

Specifika obranné střelby v rámci osobní ochrany

Specifics of defensive shooting for a personal protection

Bc. David Dědek

Diplomová práce
2017

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta aplikované informatiky

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Bc. David Dědek**
Osobní číslo: **A15302**
Studijní program: **N3902 Inženýrská informatika**
Studijní obor: **Bezpečnostní technologie, systémy a management**
Forma studia: **kombinovaná**

Téma práce: **Specifika obranné střelby v rámci osobní ochrany**
Téma anglicky: **The Specifics of Defensive Shooting in the Context of Personal Protection**

Zásady pro vypracování:

1. Seznamte se s problematikou obranné střelby.
2. Uvedte nezbytnou terminologii a právní rámec.
3. Popište charakteristiku a specifika profese osobního strážce.
4. Vytvořte modelový harmonogram dne klienta.
5. Na základě tohoto harmonogramu zpracujte modelové situace.
6. Pomocí těchto modelových situací demonstруйте specifika obranné střelby z pohledu taseň, krytí, speciálního oblečení.

Rozsah diplomové práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

1. LUKÁŠ, Luděk. **Bezpečnostní technologie, systémy a management I.** Zlín: Radim Bačuvčík – VeRBuM, 2011. ISBN 978-80-87500-05-7.
2. LUKÁŠ, Luděk. **Bezpečnostní technologie, systémy a management II.** Zlín: Radim Bačuvčík – VeRBuM, 2012. ISBN 978-80-87500-19-4.
3. LUKÁŠ, Luděk. **Bezpečnostní technologie, systémy a management III.** Zlín: Radim Bačuvčík – VeRBuM, 2013. ISBN 978-80-87500-35-4.
4. ČERNÝ, Pavel a Michal GOETZ. **Manuál obranné střelby.** Praha: Grada, 2004. ISBN 80-247-0739-X.
5. SMOLINSKÁ, Nikola. **Výzbroj a výstroj žien v priemysle komerčnej bezpečnosti.** Zlín, 2015. **Bakalářská práce.** Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Fakulta aplikované informatiky. Vedoucí práce Dora Lapková.
6. BLAŽEK, Martin. **Problematika osobního strážce v boji se skupinou.** Brno, 2010. **Diplomová práce.** Masarykova univerzita v Brně, Fakulta sportovních studií. Vedoucí práce Zdeněk Malánik.

Vedoucí diplomové práce:

Ing. Dora Lapková

Ústav bezpečnostního inženýrství

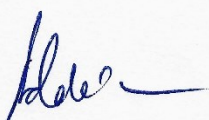
Datum zadání diplomové práce:

3. února 2017

Termín odevzdání diplomové práce:

24. května 2017

Ve Zlíně dne 3. února 2017

doc. Mgr. Milan Adámek, Ph.D.
děkan

doc. RNDr. Vojtěch Křesálek, CSc.
ředitel ústavu

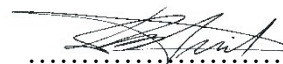
Prohlašuji, že

- beru na vědomí, že odevzdáním diplomové práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby;
- beru na vědomí, že diplomová/bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k prezenčnímu nahlédnutí, že jeden výtisk diplomové/bakalářské práce bude uložen v příruční knihovně Fakulty aplikované informatiky Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně a jeden výtisk bude uložen u vedoucího práce;
- byl/a jsem seznámen/a s tím, že na moji diplomovou/bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 2 a 3 autorského zákona mohu užít své dílo – diplomovou/bakalářskou práci nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen připouští-li tak licenční smlouva uzavřená mezi mnou a Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně s tím, že vyrovnání případného přiměřeného příspěvku na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše) bude rovněž předmětem této licenční smlouvy;
- beru na vědomí, že pokud bylo k vypracování diplomové/bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tedy pouze k nekomerčnímu využití), nelze výsledky diplomové/bakalářské práce využít ke komerčním účelům;
- beru na vědomí, že pokud je výstupem diplomové/bakalářské práce jakýkoliv softwarový produkt, považují se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá. Neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji,

- že jsem na diplomové práci pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.
- že odevzdaná verze diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

Ve Zlíně, dne 23. 5. 2017

.....
podpis diplomanta

ABSTRAKT

Cílem diplomové práce je seznámit se specifikami obranné střelby v rámci osobní ochrany. Tato práce navazuje na bakalářskou práci a je zaměřena na jednu konkrétní pozici v průmyslu komerční bezpečnosti. V teoretické části je uvedena nezbytná terminologie, právní prostředí a hlavní charakteristika profese osobního strážce. V praktické části je vytvořen harmonogram dne klienta a na modelových situacích budou ukázána specifika obranné střelby z pohledu tasení, krytí, speciálního oblečení osobního strážce apod. Vše bude vhodně doplněno fotodokumentací.

Klíčová slova:

Obranná střelba, osobní obrana, osobní strážce, průmysl komerční bezpečnosti, tasení

ABSTRACT

The aim of the diploma thesis is to get acquainted with the specifics of a defensive shooting in a personal protection. This thesis is based on the bachelor thesis and focuses on one particular position in the commercial security industry. In the theoretical part is presented the necessary terminology, the legal environment and the main characteristic of the profession of a bodyguard. In the practical part is an example of the schedule of the client's day. In the model situations is shown the specifics of the defensive shooting in terms of drawing, cover, special clothing of the bodyguard, etc. Also, the photo documentation is added.

Keywords:

Defence shooting, personal defence, bodyguard, commercial security industry

PODĚKOVÁNÍ

Velmi rád bych poděkoval své vedoucí paní Ing. Doře Lapkové za pečlivé, příkladné, a především odborné vedení při psaní této práce. Mimo jiné bych také rád vyzdvihl její vůli a chuť objasnit danou problematiku, což mě v mnoha ohledech inspirovalo. Rád bych také poděkoval Lukáši Sudkovi a Radimovi Studeníkovi, kteří se velmi ochotně zhostili role figurantů. V neposlední řadě chci vyjádřit poděkování rodině a svým nejbližším, kteří mě v této práci i po celou dobu studia podporovali.

Motto:

Proč chcete nosit zbraň? Protože si nemohu nosit policistu.

David Götz

OBSAH

ÚVOD	8
I TEORETICKÁ ČÁST	10
1 TERMINOLOGIE	11
1.1 OBRANNÁ STŘELBA.....	11
1.1.1 Význam obranné střelby	11
1.1.2 Specifika obranné střelby.....	11
1.2 SEBEOBRANA A PROFESNÍ OBRANA	12
1.2.1 Sebeobrana	12
1.2.2 Profesní obrana.....	13
2 PRÁVNÍ PROSTŘEDÍ	14
2.1 LEGISLATIVA O ZBRANÍCH.....	14
2.1.1 Dělení zbraní a střeliva.....	15
2.1.2 Nošení střelných zbraní.....	16
2.2 MOŽNOSTI LEGÁLNÍHO UŽITÍ ZBRANÍ	16
2.2.1 Profesní obrana a související právní rámec.....	17
2.2.2 Aspekty řešení situace profesní obrany.....	21
2.2.3 Aktuální situace v rámci EU – evropská směrnice o zbraních.....	22
2.2.4 Implementace evropské směrnice o zbraních v rámci České republiky	24
2.2.5 Možnost neimplementace směrnice	24
3 SPECIFIKA OBRANNÉ STŘELBY	26
3.1 VYBAVENÍ.....	26
3.1.1 Střelná zbraň.....	26
3.1.2 Pouzdro	27
3.2 TAKTIKA	28
3.2.1 Prevence a předvídání	28
3.2.2 Psychická příprava	29
3.2.3 Barevné režimy	30
3.2.4 Počátek střetu – vytvoření nejvýhodnějších podmínek.....	32
3.2.5 Schéma postupu v krizové situaci	32
3.2.6 Hrozba zbraní	32
3.3 TECHNIKA UŽITÍ ZBRANÍ V RÁMCI OSOBNÍ OBRANY	33
3.3.1 Úchop zbraně	33
3.3.2 Základní střelecký postoj	34
3.3.3 Mířená střelba.....	35
3.3.4 Taseň	37
3.3.5 Nestandardní metody nabití zbraně.....	42
3.3.1 Přenášení střelby	43
3.3.2 Střelba z různých pozic	43
3.3.3 Střelba z krytu	49
3.3.4 Dělení krytů.....	49
3.3.5 Pohyb se zbraní	51
4 OSOBNÍ STRÁŽCE	54

4.1	HISTORIE PROFESE OSOBNÍHO STRÁŽCE A JEHO SOUČASNÁ ROLE	54
4.1.1	Předpoklady pro soudobého profesionálního strážce.....	55
4.2	ČINNOSTI OSOBNÍHO STRÁŽCE.....	55
4.3	HLEDISKA DĚLENÍ OSOBNÍ OCHRANY	56
4.3.1	Soukromá sféra.....	57
4.3.2	Státní sféra.....	58
4.4	ZÁKLADNÍ ZPŮSOBY PLNĚNÍ ÚKOLŮ	58
4.4.1	Obecné zásady.....	59
4.4.2	Získávání informací a jejich utajení	59
4.4.3	Typy přesunů.....	59
5	KLIENTELA	62
5.1	TYPY KLIENTŮ A JEJICH HARMONOGRAM	62
5.1.1	Podnikatel či majitel firmy.....	62
5.1.2	Mediální osobnost	63
5.1.3	Šéf mafie a podsvětí	64
5.2	KRIZOVÉ SITUACE – ČEMU SE VYVAROVAT	65
5.2.1	Pěší přesuny	65
5.2.2	Automobil	65
5.2.3	Veřejné prostory	66
5.2.4	Schodiště	66
II	PRAKTICKÁ ČÁST	67
6	MODELOVÁ SITUACE – OBCHODNÍ SCHŮZKA	68
6.1	ÚVOD A SCÉNÁŘ SITUACE.....	68
6.2	PODROBNÉ SCHÉMA SITUACE	70
6.3	ANALÝZA MODELOVÉ SITUACE	71
6.3.1	Příjezd klienta – výstup z vozu, příchod do kanceláří	72
6.3.2	Příchod na schůzku – schodiště a kancelářské prostory.....	75
6.3.3	Schůzka s obchodním partnerem	78
6.3.4	Odjezd klienta – přesun z kanceláří zpět do vozu.....	80
6.3.5	Možné řešení potencionálního útoku na vozidlo	81
7	VÝCVIK A TRÉNINK OSOBNÍHO STRÁŽCE V KOSTCE.....	84
7.1	VYBAVENÍ OSOBNÍHO STRÁŽCE.....	84
7.2	POTŘEBNÉ DOVEDNOSTI A TRÉNINK	85
7.2.1	Taktické znalosti	85
7.2.2	Technické dovednosti.....	86
7.2.3	Specifika obranné střelby	86
	ZÁVĚR	89
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	91
	SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK.....	94
	SEZNAM OBRÁZKŮ	95
	SEZNAM TABULEK.....	98

ÚVOD

Myšlenka a princip osobní ochrany je téměř stejně tak stará, jako lidstvo samo. Osobní ochrana se postupem času stala nástrojem uchování vysoké pozice, prosperity i moci. Při pohledu na tuto profesi v dnešní době je základní smysl stále stejný. Poskytnout ochranu vysoce postaveným politikům ve státním sektoru i majetným občanům, ať už v podnikatelském či showbusinessovém prostředí.

Tato diplomová práce detailně přibližuje blízkou souvislost osobní ochrany s obrannou střelbou. Cílí na kvalitní a podrobné vysvětlení problematiky z pohledu jejích specifik. Hlavním cílem je přiblížení obranné střelby u profese osobního strážce za pomoci popisu jednotlivých činností a kroků, jenž charakterizují jednotlivé metody i situace.

V teoretické části je vysvětlena a detailně rozebrána terminologie, a to především ve vztahu profesní obrany a sebeobrany. Následně je v práci rozebrána legislativa a právní rámec, vztahující se ke zbráním a jejich legálnímu využití pracovníky komerční bezpečnosti. Zde stojí za zmínku především širší objasnění okolnostní vylučující protiprávnost činu, tedy specifických situací, které pokud nastanou, způsobí, že čin, jinak vykazující znaky trestného činu, trestným činem nebude. Právě na těchto ustanoveních Trestního zákoníku je z velké části založeno právní zázemí pracovníků komerční bezpečnosti a soukromých bezpečnostních služeb. Dále jsou zde přiblížena specifika obranné střelby z pohledu vybavení a jednotlivé metody taktiky i techniky. Ty jsou dále rozebrány do té míry, aby byly čtenáři krok za krokem vysvětleny principy těchto činností a bylo jim tak snazší porozumět. Následně je v této části diplomové práce rozebrána pozice osobního strážce ve vztahu k jeho předpokladům, pracovním prostředí a způsobům plnění úkolů. V neposlední řadě je v teoretické části rozebrána klientela osobních strážců, její dělení a harmonogram jejich aktivit. Z toho je následně čerpáno v praktické části.

Hlavním cílem práce je přiblížení jednotlivých specifik obranné střelby ve vztahu k osobní obraně. Praktická část na toto konto detailně popisuje vybraný časový úsek z denního harmonogramu podnikatele a pomocí fotodokumentace je čtenáři poskytnut detailní popis a pohled z pozice osobního strážce ve vztahu k řešení jednotlivých rizikových situací, ke kterým může při výkonu ochrany u obchodní schůzky dojít.

Jelikož jsem sám střelcem, který osobně prošel kurzem obranné střelby, mohu konstatovat, že obrannou střelbu musí mít dotýčný střelec pečlivě zvládnutou a nacvičenou, je-

likož oproti například klasické mířené střelbě na terč je zde velká odlišnost, kterou představuje faktor stresu, časového presu a v případě opravdového útoku i strachu. Tyto okolnosti mají hlavní vliv na celkově provedenou kvalitní obranu.

V rámci této problematiky je také jen velmi omezené množství odborné literatury. Skuteční bodyguardi těžší při práci především ze své intuice nebo jsou to cvičení bývalí členové bezpečnostních složek. Pro širší veřejnost i potenciální zájemce o tuto nepochybně váženou profesi tak chybí patřičné odborné informace a postupy nácviku. Nejen z tohoto důvodu byla praktická část práce zpracována modelovou ukázkou reálné situace.

Výstupem a přínosem práce by mělo být jak přiblížení čtenáři i potenciálnímu osobnímu strážci činnost na konkrétní modelové situaci s komplexní analýzou, tak i stručný syllabus, který vystihuje právě ty činnosti, u kterých je třeba si dát pozor na správnost provedení a především – které je třeba pečlivě cvičit a opakovaně trénovat.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 TERMINOLOGIE

K objasnění a přiblížení problematiky týkající se obranné střelby je třeba se blíže seznámit s hlavními charakteristikami této unikátní oblasti, jenž je využívána k obraně palnou zbraní. Především se jedná o samotnou obrannou střelbu a její specifika, sebeobranu a profesní obranu. V této kapitole budou tyto pojmy podrobněji rozebrány a vysvětleny.

1.1 Obranná střelba

S termínem obranná střelba se můžeme setkat v řadě oblastí, ať už jde o ochranu osob v soukromém (sportovní střelba, ochrana osob soukromými bezpečnostními agenturami) či státním (ochrana vládních činitelů) sektoru, ale také v prostředí kriminálním (ochrana šéfů mafie). V rámci diplomové práce vztahujeme tuto specifickou oblast střelby do průmyslu komerční bezpečnosti, kde se s tímto termínem velmi často setkáváme.

Pojem obranná střelba definuje využití palných zbraní za účelem odvrácení útoku na život, zdraví a majetek člověka. Náplní obranné střelby je vždy obrana před reálným útokem. Její podoby se liší hlavně situacemi a podmínkami, za kterých je vykonávána. Jedná se mimo jiné například o prostředí, denní dobu a počasí. Dále také záleží na provedení jednotlivých úkonů střelby v určitých místech. Jinak se obranná třeba provádí na ulici, kde může střelec mnoho lidí okolo sebe ohrozit, a jinak v uzavřených prostorech bytu, domu či komerčních prostorech. Speciální je také střelba z auta [1].

1.1.1 Význam obranné střelby

Tím, že je hlavním cílem obranné střelby zabránění či odvrácení útoku na člověka a další zájmy chráněné zákonem, je její užití rozděleno z hlediska jejího druhu. V případě provádění obranné střelby fyzickou osobou se dělí na sebeobranu a profesní obranu. Mezi hlavní rozdíl patří především motivace a pravomoc z hlediska práva [2].

Jedná-li se o tedy sebeobranu či profesní obranu je člověk oprávněn využít metod obranné střelby. Hlavní podmínkou však zůstává dodržení všech jejích specifik.

1.1.2 Specifika obranné střelby

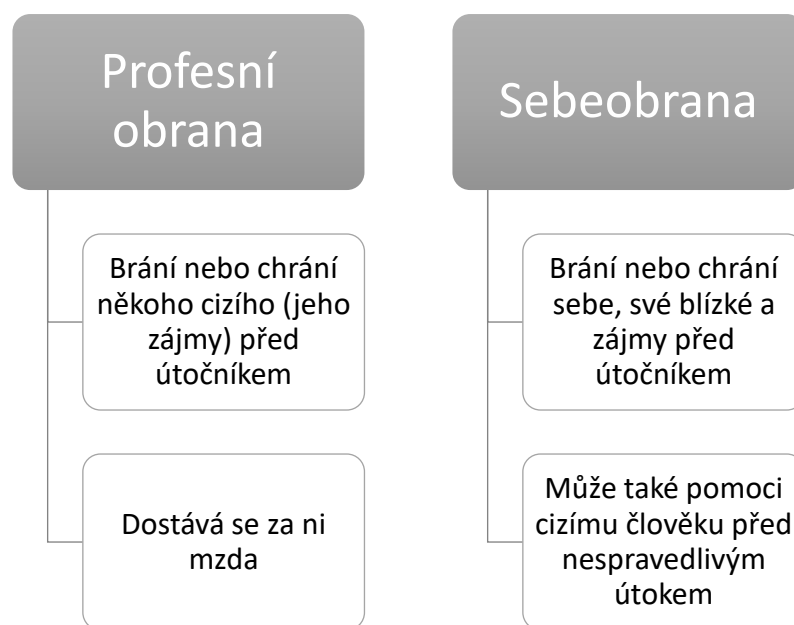
Jednotlivé odlišnosti od klasické střelby představuje převážně provedení jednotlivých metod.

Mezi nejdůležitější prvky se v rámci obranné střelby řadí především:

- Oblečení (zbraň je vždy nošena skrytě),
- tasení,
- pohyb do krytu,
- střelby z krytu a různých střeleckých poloh,
- střelba jednoruč a obouruč.

1.2 Sebeobrana a profesní obrana

Základní rozdíl mezi sebeobranou a profesní obranou spočívá především v cíli, motivaci, postupu jednotlivých kroků a v legislativním rámci [2].

Obr. 1 Znárodnění pojmů profesní obrana a sebeobrana [3]

1.2.1 Sebeobrana

Hlavní úkolem sebeobrany je bránit a chránit sebe, své blízké, zájmy a hodnoty před protiprávním a nespravedlivým jednáním jiného člověka.

Důležitým aspektem sebeobrany je fakt, že lze bránit a chránit nejen sebe, ale i možno takto pomoci i jinému člověku. Jsou zde chráněny osobní zájmy, které představují základní lidské potřeby. Člověk je k sebeobraně motivován vyššími hodnotami nežli jakýmkoli materiálním ohodnocením. Jde především o blízké vazby (převážně citové) k člověku, materiálním věcem a k dalším hodnotám, jakými jsou např. spravedlnost [2].

Motivace k sebeobraně je u řádných lidí většinou mnohem větší nežli u pracovníka komerční bezpečnosti. Ačkoliv se mohou úkoly profesní obrany a sebeobrany do jisté míry ojediněle prolínat či doplňovat, zcela spojovat je lze jen výjimečně. Je-li pracovník komerční bezpečnosti po službě, využije své dovednosti a zkušenosti při spravedlivé obraně svého zájmu [2].

1.2.2 Profesní obrana

Primárním cílem profesní obrany je bránit nebo chránit hodnoty někoho jiného. Vhodné je dělení na:

- a) Obranu státu.
- b) Komerční obranu.

V rámci obrany státu bezpečnostní složky brání (chrání) zájmy státu a stát samotný. Především se jedná o území, zřízení, právo a pořádek. Výkon realizují ozbrojené sbory, služby a složky a je financován ze státního rozpočtu. Pravomoce, jenž mají tyto orgány jsou výrazně vyšší, nežli má občan. V případě komerční bezpečnosti je primárním cílem obchodní úspěch. V drtivé většině jsou zakázky v soukromém sektoru a převažuje v nich obrana a ochrana majetku. Reprezentantem je zde průmysl komerční bezpečnosti, sám zastoupen soukromými bezpečnostními službami. Velkým rozdílem oproti složkám veřejné správy jsou pravomoce, které mají pracovníci PKB stejné, jako každý jiný občan [2].

Shrnutí kapitoly

Obranná střelba je specifická oblast střelby. Využívá se primárně k odvrácení útoku, který bezprostředně člověku nebo zájmům chráněným zákonem hrozí. Může být uplatňována v rámci sebeobrany a profesní obrany. Zásadním rozdílem v těchto termínech je především realizační prvek – motivace. U sebeobrany je motivací vyšší cíl či zájem, nežli finanční a majetkové ohodnocení naproti tomu u profesní obrany je pracovník za tuto činnost odměňován.

2 PRÁVNÍ PROSTŘEDÍ

Z obecného pohledu lze říci, že prostředí střelných zbraní a právní rámec, jenž se k této problematice váže lze brát za jeden z nejpropracovanějších co se z pohledu držení, nošení a možného uplatnění týče. Pokud bychom se zaměřili na právní prostředí západních zemí, především v Evropě zjistili bychom, že je zde možnost legálně vlastnit a držet zbraň, kterou bychom následně mohli použít k ochraně majetku a osob výrazněji komplikovanější.

To je dáno především právním prostředím, politikou dané země a aktuální bezpečností situací v zemi. Z pohledu dnešní doby, tedy druhé dekády 21. století je velmi patrná bezpečnostní politika v rámci Evropské unie. Její tendence je co nejvíce omezit možné držení zbraní pro svobodné občany s tím, že argumentace vrcholových politiků unie je především zamezit možnému ozbrojování a následnému zneužití palných zbraní teroristy.

Nad tím, zdali je toto tvrzení správné, by se dalo do jisté míry polemizovat. Jistě to přispívá k vytvoření více policejního státu, tedy „controllingu“ v rámci bezpečnostních složek dané země. Lidé se brání především z důvodu, že to naráží na jejich svobodu a jejich možnost se efektivně bránit a postarat se tak o své blízké a svůj majetek.

Jak bylo napsáno v úvodu, sama Česká republika řeší otázku nošení a držení palných zbraní velmi striktně a pečlivě a zároveň dává občanům této země onu svobodu v možném jednání a vlastní ochraně.

2.1 Legislativa o zbraních

Aktuální právní rámec v rámci České republiky, který řeší držení a případné nošení střelných palných zbraní pro občany, tedy i pro pracovníky průmyslu komerční bezpečnosti (dále jen „PKB“), je zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o střelných zbraních“). Mimo jiné tento zákon stanoví podmínky pro vlastnictví, držení a nošení zbraní nebo střeliva jak u fyzických, tak i právnických osob. Následnou možnost užití palných zbraní řeší zákon č. 40/2009 Sb., Trestní zákoník.

Pro potřeby pracovníků PKB jsou jimi zejména nařízení vlády České republiky č. 338/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o technických požadavcích pro zabezpečení přechovávaných zbraní nebo střeliva a o podmínkách skladování, přechovávání a zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami, které mimo jiného stanoví způsoby zabezpečení přechovávaných zbraní a střeliva podle počtu přechovávaných zbraní a střeliva. Dále je to vyhláška ministerstva vnitra České republiky č. 384/202, o provedení

některých ustanovení zákona o zbraních, které kromě jiného stanoví způsob evidencí o zbraních a střelivu při podnikání v oblasti zbraní a střeliva a o provedení cvičných střelieb. V neposlední řadě je to také vyhláška ministerstva zdravotnictví č. 493/2002 Sb., o posuzování zdravotní způsobilosti k vydání nebo platnosti zbrojního průkazu a o obsahu lékárničky první pomoci provozovatele střelnice, kterou se, kromě jiného, stanoví nemoci, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k vydání nebo platnosti zbrojního průkazu skupiny D, druhy lékařských prohlídek a jejich obsah [4].

2.1.1 Dělení zbraní a střeliva

Zákon o střelných zbraních rozeznává dle ustanovení § 3 následující dělení zbraní a střeliva:

- a) Zakázané zbraně, zakázané střelivo nebo zakázané doplňky zbraní – kategorie A (dále jen "zbraně kategorie A"),
- b) zbraně podléhající povolení – kategorie B (dále jen "zbraně kategorie B"),
- c) zbraně podléhající ohlášení – kategorie C (dále jen "zbraně kategorie C"),
- d) ostatní zbraně – kategorie D (dále jen "zbraně kategorie D"),
- e) střelivo do zbraní kategorií A až D, které není zakázané (dále jen "střelivo") [5].

Pro nabytí zbraní kategorie A je nutná výjimka, která je ovšem nenároková, a tedy její udělení lze různě podmínit či vůbec nevydat. S výjimkou závažných případů lze o vhodnosti kategorie A pro PKB spíše pochybovat. Naopak zbraně kategorie B lze považovat pro průmysl komerční bezpečnosti za nejběžnější. Zejména pokud se bavíme o krátkých palných zbraních, samonabíjecích kulovnicích, samonabíjecích a opakovacích brokovnicích, jež lze nabývat na povolení, které je však dle zákona nárokové a které držitel zbrojní licence či držitel zbrojního průkazu příslušné skupiny dostane na základě zákonného důvodu nabytí zbraně, ale který však není třeba dokládat. Zbraně kategorie C lze využít také, nicméně jejich využití je spíše okrajové [4].

Dále zákon rozlišuje dle ustanovení §16 následující skupiny zbrojního průkazu:

- a) A – ke sběratelským účelům,
- b) B – ke sportovním účelům,
- c) C – k loveckým účelům,
- d) D – k výkonu zaměstnání nebo povolání,
- e) E – k ochraně života, zdraví nebo majetku, nebo
- f) F – k provádění pyrotechnického průzkumu [5].

2.1.2 Nošení střelných zbraní

Fyzické osoby – držitelé zbrojního průkazu skupiny D jsou při povolání nebo výkonu zaměstnání oprávněni nosit nejvíce 2 zbraně kategorie A, B nebo C a střelivo do těchto zbraní na veřejnosti nebo místo veřejnosti přístupném tak, že zbraň a střelivo do této zbraně nesmí nosit viditelně.

Pojem „nošení zbraně“ neznamená, jak se můžeme domnívat, pouhé přenášení střelné palné zbraně v pouzdru na opasku nebo v zavazadle, ale také se tímto pojmem rozumí stav, ve kterém se zbraň v daných okamžik nachází. Dle paragrafu § 2 odstavce 2 Zákona o střelných zbraních se nošením zbraně definuje stav, kdy má osoba u sebe nabitou zbraň s náboji v zásobníku, v nábojové schránce, nábojové komoře hlavně nebo nábojových komorách válce revolveru a neuloženou v uzavřeném obalu z důvodu přemístění této zbraně.

Mít zbraň „u sebe“ znamená, že osoba má zbraň na dosah. Není však řečeno, že ji má připravenou k okamžitému použití. Může to být tedy například na opasku, v kapse oděvu nebo nějakém zavazadle (například kabelce, kufru, ledvince). Zákon vymezuje oprávnění držitele zbrojního průkazu skupiny D k nošení zbraně kategorie A, B nebo C, že zbraň těchto kategorií a střelivo nesmí nosit viditelně. Výjimku v tomto představují strážníci obecní policie, jež při plnění svých úkolů mohou střelnou zbraň nosit viditelně stejně tak, jako zaměstnanci České národní banky zajišťující fyzickou ochranu objektů této banky [4].

Pojmem skryté nošení zbraně definujeme způsob nošení, kdy zbraň, ani její část, nesmí být nošena viditelně. Může být však znát její tvar nebo obrys. Nejčastější způsob takového nošení zbraně je skryté nošení pod oděvem či například v ledvince určené k nošení zbraně. V opačných případech můžeme za situace, kdy se jedná o viditelné nošení zbraně, považovat zbraň v pouzdře umístěném na opasku, jenž je vně oděvu.

2.2 Možnosti legálního užití zbraní

S přihlédnutím na skutečnost, že každý ať už tedy pracovník PKB z důvodu výkonu svého povolání či občan, který nosí palnou zbraň z důvodu ochrany majetku a osob musí být srozuměn s tím, že může nastat situace, kdy bude muset fyzicky zasáhnout, ať už proti útočníkovi či jinému nebezpečí.

Precizní znalost právní úpravy, která se týká nutné obrany a krajní nouze je tedy nezbytná. Již při skládání zkoušek k získání zbrojního průkazu je základní znalost těchto

ustanovení požadována. Pro praktické posouzení konkrétních situací je však třeba hlubších znalostí v této věci.

Úskalím může být mylná představa, že úspěšnou obranou před útočníkem věc obvykle končí. V případě jakéhokoli užití palné zbraně je vždy nutné tuto skutečnost oznámit Policii ČR. Je tak nezbytně nutné mít alespoň rámcové povědomí o tom, jak postupovat, aby se nezpůsobily následné komplikace v rámci trestního řízení při následném šetření policejním orgánem [2].

2.2.1 Profesní obrana a související právní rámec

S přihlédnutím ke skutečnosti, že právní řád České republiky pracovníkům komerční bezpečnosti žádná zvláštní privilegia neposkytuje, tedy jejich práva jsou stejná jako běžného občana, je třeba vždy pečlivě zvážit, zda je pro přikročení k použití fyzické síly či zbraně z pohledu zákona právo. Je zde totiž možnost, že by se i střelec profesionál, pohybující se v prostředí komerční bezpečnosti, mohl vystavit riziku trestněprávních sankcí. Navíc je třeba zmínit, že pracovník PKB, policista, celník nebo voják jsou ať už ve službě či ve výslužbě v očích orgánů činných v trestním řízení posuzováni přísněji než laická veřejnost. To i přesto, že pro tento postup neexistuje žádné právní ustanovení, na základě kterého, by mohl příslušný soud rozhodovat.

V rámci profesní obrany v PKB lze za nejdůležitější ustanovení českého právního řádu považovat ustanovení zákona č. 40/2009 Sb. – trestního zákoníku upravená v tzv. typizovaných okolnostech vylučujících protiprávnost, jakými jsou § 28 – Krajní nouze, § 29 – Nutná obrana a případně také § 30 a § 31, které řeší svolení poškozeného a přípustné riziko [2].

„Tyto ustanovení trestního zákoníku jsou známy jako „okolnosti vylučující protiprávnost činu“. Jedná se tedy o činy, které by byly jinak trestné, ale okolnosti, za kterých jsou páchany, vylučují odpovědnost jejich pachatele za takovéto počínání. Zdánlivě tedy vykazují znaky trestných činů, neboť skutkovou podstatu trestných činů naplňuje jednání, které je protiprávní. Okolnosti, jež vylučují protiprávnost se nazývají též „negativními znaky skutkové podstaty“ či obecně „kontra typy“. Zákonodárce jimi legalizuje chování, které není společensky škodlivé a ve většině případů naopak spíše přínosné, jelikož v nich nedojde k dokonání mnohdy daleko vážnějšího trestného činu“ [2].

- § 28 Trestního zákoníku – Krajní nouze

„(1) Čin jinak trestný, kterým někdo odvrací nebezpečí hrozící zájmu chráněnému trestním zákonem, není trestným činem.

(2) Nejde o krajní nouzi, jestliže bylo možno toto nebezpečí za daných okolností odvrátit jinak anebo způsobený následek je zřejmě stejně závažný nebo ještě závažnější než ten, který hrozil, anebo byl ten, komu nebezpečí hrozilo, povinen je snášet“ [6].

Ustanovení § 28 řeší situace, kdy zájem chráněný trestním zákoníkem je možno chránit obětováním jiného, trestním zákoníkem chráněného zájmu. Jednání v krajní nouzi může být využito u případů, při kterých nešlo nebezpečí odvrátit jinak a způsobená škoda nesmí být větší než ta, která hrozila a proti které osoba zasahující v krajní nouzi jednala [2].

Tab. 1 Obecné podmínky § 28 – Krajní nouze

PODMÍNKY	KRAJNÍ NOUZE
Situace	<ul style="list-style-type: none"> ○ Nebezpečí hrozící od čehokoli, přímo hrozí ○ Nebezpečí zájmu chráněného zákonem ○ Nebezpečí nebylo možné odvrátit jinak
Kdo může v krajní nouzi jednat	<ul style="list-style-type: none"> ○ Kdokoli, kdo odvrací nebezpečí hrozící sobě nebo jinému
Kdo to způsobuje	<ul style="list-style-type: none"> ○ Nebezpečí hrozící od čehokoliv / kohokoliv
Jaký následek je možné způsobit	<ul style="list-style-type: none"> ○ Vždy menší, než mohl být způsoben
Komu může být následek způsoben	<ul style="list-style-type: none"> ○ Komukoliv
Doplňkové informace	<ul style="list-style-type: none"> ○ Obsahuje 3 výjimky, které by jinak spadaly do nutné obrany, a to: <ul style="list-style-type: none"> - Útok dětí - Útok osob nepřičetných - Útok osob jednajících v omylu

Pro snazší pochopení této definice mějme příklad, kdy na pravidelné obhlídce prostor nákupního střediska narazí strážný na kolabující prodavačku ležící na zemi v obchodě, který je však z důvodu zavírací doby již uzamknut zevnitř, a tedy se dovnitř nelze dostat jinak než rozbitím skleněné výlohy. Následně poskytne strážný první pomoc a zavolá zdravotnickou záchrannou službu, která si již ženu převezme a nadále se o ni postará. Při této situaci tak vznikne škoda na majetku, avšak výrazně menší, než jaká hrozila prodavačce v případě vážných zdravotních komplikací, které mohly způsobit její kolaps.

Specifickým příkladem může být také přepadení banky, kdy pracovnice přepážky pachateli vydá hotovost. Naplní tak podmínky krajní nouze, jelikož tím odvrátí přímo hrozící nebezpečí a za toto jednání jí nemůže hrozit postih.

- **§ 29 Trestního zákoníku – Nutná obrana**

„(1) Čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvajícím útok na zájem chráněný trestním zákonem, není trestním činem.

(2) Nejde o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku“ [6].

Toto ustanovení upravuje sebeobranu či obranu dalších osob před přímo hrozícím či trvajícím útokem, především proti životu, zdraví nebo majetku. Jde tedy o protiútok vůči útočníkovi, který útočí na zájmy chráněné zákonem a obránce tyto zájmy chráněné trestním zákoníkem brání a chrání, tedy jedná ve shodě s ním. Na jedné straně je život a zdraví obránce a na straně druhé ty samé zájmy útočníka. V případě aplikace § 29 – Nutné obrany je však zájem výše uvedeného příkladu, tedy život či zdraví útočníka obětován z důvodu odvrácení prvotního útoku.

„V určitém pohledu lze říci, že nutná obrana nahrazuje (a v určitých případech doplňuje) zásah bezpečnostních složek a služeb. Nutná obrana bezprostředně postihuje útočníka, který konflikt vyvolal. Jejím účelem je poskytnout ochranu vlastních zájmů, zájmů jiných osob, státu a společnosti tam, kde nelze zajistit ochranu zájmů chráněných trestním zákoníkem státem. Je zřejmé, že zajistit ochranu před každou možnou hrozbou ze strany státu je zcela nemožné. Moderní pojetí nutné obrany by mělo reflektovat fakt, že právě útočník je ten, kdo svým jednáním vyvolal situaci, u které bylo třeba nutné obrany použít“ [2].

Právě proto by se mělo ustanovení § 29 uplatňovat co v největším měřítku (samozřejmě v souladu se zákonem). Jen tak se bude posilovat vůle občanů k odvracení hrožících nebo trvajících útoku na zájmy chráněné zákonem. Zajímavá je skutečnost, že i obrana nelegálně drženou zbraní není překážkou aplikace nutné obrany [2].

Tab. 2 Obecné podmínky § 29 Nutná obrana

PODMÍNKY	NUTNÁ OBRANA
Situace	<ul style="list-style-type: none"> ○ Útok člověka na zájem chráněný zákonem ○ Útok člověka přímo hrozí nebo trvá ○ Útok musí být skutečný, nikoli domnělý
Kdo může v krajní nouzi jednat	<ul style="list-style-type: none"> ○ Kdokoli, kdo odvrací útok proti sobě nebo někomu jinému ○ Občan nemá povinnost snášet útok
Kdo to způsobuje	<ul style="list-style-type: none"> ○ Útočící člověk
Jaký následek je možné způsobit	<ul style="list-style-type: none"> ○ Větší než ten, který hrozil ○ Obrana může být nepřiměřená ○ Obrana nesmí být zcela zjevně nepřiměřená
Komu může být následek způsoben	<ul style="list-style-type: none"> ○ Výhradně útočnickovi
Doplňkové informace	<ul style="list-style-type: none"> ○ Není nutné čekat na zahájení útoku, stačí, že hrozí - Není povinnost se útoku vyhnout, je právo na obranu - Nevyžaduje se rovnost sil a prostředků

Pro snazší pochopení nutné obrany uvažujme situaci, kdy ve večerních hodinách přijde do čerpací stanice muž s kuklou na hlavě a se zbraní v ruce s požadavkem vydání veškeré hotovosti. Obsluha čerpací stanice otevře kasu, kde má mimo jiné schován revolver a zloděje postřelí. V této situaci, aniž by dotyčná osoba v pozici obsluhy čerpací stanice věděla, zda zbraň zloděje byla pravá či atropa, je oprávněna pachatele postřelit, jelikož ji přímo hrozilo nebezpečí újmy na zdraví a životě.

Jako příklad, kdy není vhodně použito nutné obrany mějte situaci, kdy v restauraci dojde k hádce dvou mužů, při níž začne jeden na druhého křičet a nadávat mu s tvrzením, že jakmile ho ještě uvidí, tak mu „rozbije hubu“. V návaznosti na to druhý muž tasí pistoli a dotyčného, slovně útočícího a nadávajícího člověka zastřelí. V tuto chvíli se nejedná o nutnou obranu, protože muž, který použil pistoli, zvolil zcela zjevně nepřiměřenou obranu, než mu slovním útokem hrozila.

- **§ 76 Trestního řádu – Zadržení osoby podezřelé**

„(2) Osobní svobodu osoby, která byla přistižena při trestném činu nebo bezprostředně poté, smí omezit kdokoli, pokud je to nutné ke zjištění její totožnosti, k zamezení útěku nebo k zajištění důkazů. Je však povinen tuto osobu předat ihned policejnímu orgánu; příslušníka ozbrojených sil může též předat nejbližšímu útvaru ozbrojených sil nebo správci posádky. Nelze-li takovou osobu ihned předat, je třeba některému z uvedených orgánů omezení osobní svobody bez odkladu oznámit“ [7].

Následující ustanovení dopadá na všechny osoby. Jak je výše uvedeno říká, že k tomu, abychom mohli omezit svobodu osoby podezřelé, je třeba splnit dvě podmínky. Těmi je při přistižení páčání trestném činu nebo bezprostředně poté zajištění její totožnosti a zamezení jejímu útěku či zajištění důkazů. Pokud však lze tohoto účelu dosáhnout jinými prostředky, je třeba jich použít. Nutné je okamžité předání takovéto osoby policejnímu orgánu, jinak by se osoba, jež takto podezřelého zadržela, dopustila trestného činu omezování osobní svobody. Jelikož však v drtivé většině případů není policejní orgán ihned na místě, je nutné toto zadržení ještě například telefonicky oznámit policii.

2.2.2 Aspekty řešení situace profesní obrany

Při řešení profesní obrany je nutné uvědomit si 3 základní a nejdůležitější aspekty, kterými jsou aspekt osobní, společenský a první.

- **Osobní aspekt**

Jedná se o nejdůležitější aspekt při řešení profesní obrany. V této fázi není na ostatní dva aspekty prostor ani čas. Z hlediska osobního aspektu je nejrychleji dosaženo řešení situace i spravedlnosti. Tento aspekt spadá do taktické úrovně. Vše začalo i skončilo bez následků.

- **Společenský aspekt**

Tento aspekt spadá do operativní úrovně a nastupuje v závěru či ihned po skončení profesní obrany. Spadají zde svědkové, důkazní materiál z kamerových systémů, postoj médií, managementu, blízkých lidí i zájmových skupin. Tento aspekt může mít pozitivní i negativní vliv na pracovníka PKB. Častěji působí ve prospěch obránce.

- **Právní aspekt**

Ovlivňuje řešení situace jako poslední. Řadí se mezi operační i strategickou úroveň. Nastupuje vždy po skončení uvedené situace. Řeší následky profesní obrany z hlediska práva, zpravidla s velkým časovým odstupem (měsíce, roky). Je skutečností, že následky profesní obrany mnohem častěji řeší laikové a teoretici než odborníci. Jen zřídka je jisté dosažení spravedlnosti. K tomuto aspektu profesní obrany je vždy třeba se kvalitně a včas připravit (svědci, důkazy).

Výše zmíněné aspekty se dotýkají pracovníka PKB, jenž situaci profesní obrany řešil. Mohou mít dalekosáhlý vliv nejen na něj, ale i na soukromou bezpečnostní agenturu či na celý tento průmysl [2].

2.2.3 Aktuální situace v rámci EU – evropská směrnice o zbraních

Po teroristických útocích 2015 ve francouzské redakci časopisu Charlie Hebdo a po dalších následujících útocích se aktivně začalo v rámci Evropské unie řešit zpřísnění v oblasti držení zbraní a obecně v možnostech jejich užití v rukou občanů. Například krátké poloautomatické zbraně se zásobníkem s větší kapacitou než 20 nábojů či dlouhé zbraně s kapacitou více než 10 nábojů se mají přesunout do kategorie zakázaných zbraní. Mluví se ale i o tom, že jednotlivé členské státy EU budou mít možnost udělit výjimky.

Přesné znění směrnice v podobě, jaká má být aplikována v členských státech Evropské unie dnes není ještě zcela jasné, avšak fakt, že novela byla akceptována Evropským parlamentem v restriktivní podobě je znakem její samotné budoucí existence. Nutno podotknout, že pokud ji schválí i Rada evropské unie, která ji sama navrhla, poběží patnáctiměsíční lhůta na její aplikaci členskými zeměmi.

Obecně lze novelu směrnice o nabytí a držení zbraní rozdělit na dvě roviny, ve kterých můžeme shledat problém v její obecné podstatě. Těmi jsou rovina principiální a technická. Například velkým principiálním problémem je fakt, že některé části směrnice bezdůvodně omezují práva držitelů legálních zbraní. Komise podala svůj návrh s tím, že je nutné jej co nejrychleji schválit, protože se jedná o opatření proti terorismu. Evropský parlament však toto tvrzení hned v úvodu vyvrátil s argumentací, že žádný terorista nepáchá útok legálně drženou zbraní [8].

Pomáhat a chránit

POLICEJNÍ PREZIDIUM ČESKÉ REPUBLIKY

Kancelář policejního prezidenta
Oddělení tisku a prevence

Č. j. PPR-631-2/ČJ-2017-990140

Praha 13. ledna 2017

Počet listů: 1

Vážený pan
Jan Schubert
Email: druss.kh@gmail.comŽádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím – poskytnutí informací

Dne 4. 1. 2017 obdrželo Policejní prezidium České republiky Vaši žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 106/1999 Sb.), ve které se domáháte následujících informací:

„Na základě svobodného přístupu k informacím, a doporučení MVČR, bych rád požádal o celkový statistický přehled trestných činů za období 2015-2016 + kolik z celkového počtu činů bylo spácháno legálně drženou zbraní.“

Policie České republiky jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., Vaši žádost posoudila a poskytuje Vám následující informace.

Česká republika	2015	2016
zjištěno trestných činů	247 628	218 432
z toho objasněno	112 141	101 773
Tj. %	45,29%	46,59%
TČ spáchán se zbraní	2 340	2 163
z toho legálně drženou zbraní	179	129

Vyřizuje: Mgr. art. et Mgr. David Schimmer

 plk. Bc. Jozef Bocán
 vedoucí oddělení
 pověřen zastupováním
Strojnická 27
170 89 Praha 7

www.policie.cz

Tel.: +420 974 834 374
Fax: +420 974 834 714
Email: pp.tisk@pcr.cz

Obr. 2 Vyjádření PČR na dotaz, kolik trestných činů z celkového počtu bylo v ČR spácháno legálně drženou střelnou zbraní [9]

Bohužel reakce Komise na toto tvrzení byla ve smyslu: „*No dobře, není to kvůli terorismu, ale stejně se to musí rychle schválit*“ [8].

To je jeden z vícero problémů, tedy přístup Evropské komise, který se se zprísňením a směrnicí váže. V rovině technické bychom mohli hovořit o problému výroby poplašných zbraní, jenž se dají snadno upravit na zbraně ostré. Policisté u zločinců mnohokrát nacházejí tyto zbraně již po mnoho let. Evropské komisi na toto bylo již několikrát upozornováno a poukazováno jako na vážný problém, ale pravidla a předpisy, jak se mají tyto zbraně vyrábět, aby je nebylo možno zneužít a předělat na zbraně ostré, začala Komise řešit až nyní, po útocích ve Francii a následně v Německu. Je také třeba upozornit, že veškerá opatření, která mají v rámci směrnice nějaký smysl, máme již v rámci zákonů a legislativy ČR dávno implementovány. Například předpisy na výrobu poplašných zbraní, jež nepůjdou předělat na zbraně ostré, máme již od roku 2002. Stejně tak elektronická evidence zbraní zde funguje již přes 2 roky.

Podobný problém, jako je s možností úpravy poplašných zbraní je i se zbraněmi znehodnocenými. Ty lze za určitých podmínek předělat na zbraně plně funkční a ostré. Tuto otázku již řeší současná směrnice z roku 2008, která jasně říká, že znehodnocené zbraně musí být znehodnoceny nevratně, a že Komise musí vydat odpovídající technické předpisy a dohlížet na jejich dodržování. Evropská komise však žádné předpisy do listopadu 2015 nevydala. Během následujících 7 let byly pak v Evropě právě těmito zbraněmi spáchány desítky, možná stovky vražd [8].

2.2.4 Implementace evropské směrnice o zbraních v rámci České republiky

Obecně lze říci, že se s nepřijetím této novely v české politické scéně téměř všichni vrcholní činitelé shodují. Pro nepřijetí této směrnice hlasovalo 142 účastníků ze 144 přítomných. Nejen to je také důvodem, že se již řeší možnosti, jak tuto novelu „obejít“ a zachovat tak občanům České republiky svobodu a právo v oblasti držení a vlastnictví zbraní do takové míry, jaká je nyní [10].

2.2.5 Možnost neimplementace směrnice

Evropskou směrnicí se nemusí občané ČR řídit. Ukládá však povinnost členským státům zavést opatření do svého právního řádu a tím se již občané řídit musí. Pokud však vláda této členské země návrh na změnu zákona nepřijme či jej zcela vůbec nebude chtít do svých zákonů zařadit, vystavuje se možné sankci od Evropské komise [10].

Existuje však jeden zcela legální způsob, jak směrnici neimplementovat. Tím je změna ústavního zákona č. 100/1998 Sb., o bezpečnosti ČR, která je v současné době předložena Sněmovně. Smlouva o fungování Evropské unie v člancích 4, 72 a 276 výslovně uvádí, že vnitřní bezpečnost státu je výlučně v kompetenci jednotlivých států a ani Evropský soudní dvůr o těchto záležitostech nemůže rozhodovat. Pokud by tedy došlo k situaci, kdy je civilní držení zbraní učiněno součástí kompetence vnitřní bezpečnosti ČR, jak je uvedeno v návrhu změny ústavního zákona o bezpečnosti ČR, stalo by se tak podle Smlouvy o fungování Evropské unie záležitostí spadající do výlučné kompetence České republiky [10].

Shrnutí kapitoly

V rámci druhé kapitoly diplomové práce bylo detailně vysvětleno právní prostředí a legislativní rámec vztahující se z pohledu obranné střelby k pracovníkům komerční bezpečnosti.

Za stěžejní body této kapitoly lze považovat především konkrétně zákonné rámce, které se na samotné pracovníky PKB váží. Jde především o jednotlivá ustanovení jak už zákona o zbraních a střelivu, trestního řádu či trestního zákoníku, tak i občanského zákoníku.

Kapitola se také věnuje objasnění problematiky skrytého nošení a možnosti legálního užití zbraní. Jelikož jsou z pohledu práva pracovníci PKB posuzováni stejně jako ostatní občané, je třeba, aby tyto situace a podmínky užití byly zcela jasné a zřetelné.

V neposlední řadě se kapitola dotýká otázky omezení držení zbraní v rámci Evropské unie, která se tímto krokem snaží bojovat proti terorismu v Evropě.

3 SPECIFIKA OBRANNÉ STŘELBY

Tato kapitola je zaměřena na jednotlivá specifika obranné střelby ve vztahu k osobní ochraně. Jsou zde více přiblíženy a vysvětleny pojmy, jako jsou vybavení střelce, taktika a předvídání, technika tasení a nabíjení v nestandardních pozicích, střelba z krytu a pohyb se zbraní.

Mimo tyto hlavní body se kapitola věnuje psychické přípravě, jako jednomu ze specifíků taktiky v rámci osobní ochrany. Také je zde zmíněno, jaké jsou důležité podmínky, které je vhodné připravit pro možný střet s útočníkem.

Jednotlivé podkapitoly jsou pro lepší objasnění doplněny fotodokumentací.

3.1 Vybavení

Nezbytnou součástí každého, kdo využívá uvedenou střelbu ke své ochraně je zcela jistě kvalitní vybavení a vhodné příslušenství. V kontextu obranné střelby jsou důležitými prvky zbraň a kvalitní zbraňové pouzdro. Další výzbroj a výstroj se liší od profesí, které obrannou střelbu mohou využívat.

3.1.1 Střelná zbraň

Jako nástroj k obraně může být použita celá řada prostředků, mezi něž mohou patřit různé typy zbraní. My se v rámci obranné střelby zaměříme na střelné zbraně¹, konkrétně krátké palné zbraně². Je zřejmé, že jako hlavní nástroj k výkonu obranné střelby slouží pistole. Jedná se především o verze subcompact a některé typy pistolí ve verzích compact.

Mnoho střelců, jak už sportovních, tak i těch, kteří používají zbraň k výkonu povolání či své obraně a nosí pistoli denně, preferuje právě tyto modely. Mezi sekundární zbraně se mohou řadit modely minicompact, které díky své extra malé velikosti mohou být nošeny na méně exponovaných místech. Obecně lze říci, že menší rozměry pistole pozitivně přispívají k efektivní manipulaci a možnosti skrytého nošení.

---

¹ Střelná zbraň – zbraň, u které je funkce odvozena od okamžitého uvolnění energie při výstřelu, zkonstruovaná pro požadovaný účinek na definovanou vzdálenost [5].

² Palná zbraň – střelná zbraň, u které je funkce odvozena od okamžitého uvolnění chemické energie [5].

Výběr palné zbraně závisí na situaci, při níž má být klient chráněn a na zemi, v níž budeme ochranu provádět. V České republice se obecně preferují menší zbraně, které jsou co nejvíce schované ve snaze je co možná nejméně ukazovat. Podíváme-li se však například do USA zjistíme, že se u osobních strážců najdou i samopaly. Vždy je dobré mít u sebe krom hlavní zbraně i zbraň záložní. Obě dvě musí být vždy připraveny k okamžitému použití.

Při hledání správné zbraně je uvážení zcela ponecháno na střelci. Vybírají se takové modely, které jim nejlépe vyhovují. U týmů je doporučeno používat zbraně stejné ráže a standardizované výbroje, aby se předcházelo komplikacím při ostré akci, kdy může dojít střelivo a členové týmu si tak mohou zásobníky jednoduše zapůjčit. Kvalitní palné zbraně tvoří základ výbroje [11].

Obr. 3. Srovnání velikostí pistolí značky Glock [12]

3.1.2 Pouzdro

Stejně jako u zbraně jsou pro obranu střelbu vhodné spíše jen určité typy pouzder. Jedná se především o pouzdra určená na skryté nošení. Ve velké většině případů jde o pouzdra vnitřní opasková. Hlavních výhod této koncepce je hned několik. Mezi ně patří především pevné uchycení za opasek, při kterém je zbraň při běžném i rychlejším pohybu stále pod kontrolou.

Obr. 4 Kydexové pouzdro [13]

3.2 Taktika

Pojem taktika se v poslední době stává velmi populární. Svůj přesný význam nemá, avšak je často využíván jako komerční zaklínadlo, které láká potenciální zákazníky na „magii“ speciálních jednotek. Ve své podstatě je úkolem taktiky co nejoptimálnějším způsobem užít technické prostředky. Jednoduše řečeno taktika říká, kdy to či ono použít.

Příprava taktiky se týká především:

- Prevence a předcházení vzniku rizikových situací,
- vytvoření co nejvýhodnějších podmínek na počátku střetnutí,
- optimální reagování na změny vývoje,
- zajištění nutných úkonů po skončení situace.

Chyba, které se můžeme dopustit v každém z těchto bodů, může přivést vniveč úspěšné absolvování následujícího kroku [14].

3.2.1 Prevence a předvídaní

Kritickou částí obrany (ať už sebeobranu či profesní obrany) je čas. Pokud řešíme situaci poté, co nás někdo praští do hlavy, rozhodují vteřiny a naše šance na sebeobranu je velmi malá. Toto potvrzuje případ, který se stal.

„Dotyčný, který sebou denně nosil zbraň s ní velmi často realisticky trénoval. Ovšem v případě konfliktu tuto přednost nezúročil. Útok totiž neproběhl jako na střelnici, tedy kdy útočník je dostatečně vzdálen, dotyčný rychle tasí zbraň a přesně reaguje. Překvapivý útok kolemjdoucího proběhl v noci na opuštěné cestě. Po utržení tolika ran, že zcela zapomněl,

kde má vůbec zbraň mu byl ukraden nesený kufřík. Ponaučení z tohoto případu je zdánlivě prosté – předvídat. Jednoduše musíme vědět, že může dojít k boji ještě dříve, než boj skutečně začne“ [14].

Porovnejme to například s další, dnešním světě moderní a nebezpečnou všední záležitostí, jako je řízení automobilu. V rušném provozu nebudeme nikomu vysvětlovat, proč je nutné se snažit určité rizikové momenty předvídat. Všichni, kteří chtějí silniční džungli plné rizikových momentů dojet ve zdraví, musí být permanentně ve střehu. Každý je tak automaticky zaměstnán spoustou detailů, které sehrávají klíčovou úlohu v ten či onen moment. Pokud se tedy pohybujeme v oblastech s vyšším rizikem napadení (opuštěná místa, mosty, parky, lesíky) a k tomu za tmy, měli bychom se snažit kontinuálně předjímat, co může nastat. Tím, že jsme se rozhodli nosit zbraň, radíme se do skupiny „těch opatrnějších“. Důležité je si uvědomit dvě věci. Tou první je fakt, že držení zbraně neznamená více riskovat a tou druhou je skutečnost, že ona samotná zbraň za nás vše neudělá. Nejlepším způsobem, jak nejspolehlivěji přežít konflikt, je se do žádného nedostat [14].

3.2.2 Psychická příprava

Ověřenou skutečností je, že zdárně zvládnuta sebeobránná situace je z 80 % dána naší psychikou. Na zbylých 20 % má vliv taktika a technika. Je však velmi těžké říci, čím je dán optimální psychický stav a jak se do něj dostat. Položíme si však skromnější cíl, kterým bude, jak zcela psychicky neselhat, a jak v jednu chvíli všechny naučené taktické a technické postupy nezahodit. Jednou z hlavních příčin psychického selhání v bojové situaci je tzv. poplachová reakce. V určitých případech obranné střelby se snažíme řešit základní otázku – jak zmírnit riziko poplachové reakce?

Bylo zjištěno, že mezi smysly a centrem emocí v mozku, existuje přímé spojení. To například znamená, že než si úplně uvědomíme důvod, může již dojít k pocitu strachu. Poplachová reakce má poté na svědomí i tu nepříjemnost, kterou je již zmíněný pocit strachu, či dokonce paniky od zkratovitěho a nerozumného chování přes třes rukou, silné bušení srdce, tuhnutí svalů až po tzv. tunelové vidění. Ne nadarmo se proto říká, že nejlepší zbraní je rozum. Mezi centrem emocí a mozkovou kůrou je naštěstí oboustranná komunikace. Rozum může tedy naše emoční centrum usměrňovat. Je však důležité, abychom byli pozorní a k situaci kolem sebe měli vytvořený předběžný plán a začali s jeho řešením dříve, než naše schopnosti ovládne strach. Musíme si dát ovšem pozor, aby stejným nepřítelem jako ustrašenost nebylo urputné bojové nasazení. Poté by se mohlo stát, že při náhlém nápadnějším

impulzu bychom sahalí po zbrani. Pokud tedy řešíme situace s rozumem, nemusí se poplachová reakce projevit do té míry, abychom zcela zahodili své naučené dovednosti. Z výše uvedeného plyne skutečnost nutnosti využívat soupeřské cvičení, projekční střelnice a střelbu s různými druhy psychické zátěže [14].

3.2.3 Barevné režimy

Odborník moderního pojetí bojové střelby J. Cooper vytvořil na základě získaných praktických zkušeností způsob postupného psychického vyladění, jenž je znám jako metoda barevných režimů. Průběžným vyhodnocením rizika a současně vědomou pozorností je možné pravděpodobnost rozvoje poplachové reakce snížit [14].

Metoda samozřejmě není absolutní, je brána jako pomůcka, kterou se nemusí podařit realizovat.

- **Bílý režim**

Značí nepozornost a relaxaci. Nehodnotíme okolí z hlediska možné hrozby. Jednoduše nesledujeme situaci kolem sebe. Je to takový stav, kdy jsme například doma, spíme, čteme si knihu nebo se díváme na televizi. Pokud bychom se stali předmětem zájmu útočnicka, který by vylomil dveře a vniknul do bytu je téměř jisté, že účinná reakce by byla velmi malá.

- **Žlutý režim**

Z hlediska možné hrozby je žlutý režim stav uvědomělé pozornosti k okolí. Snahou je zachytit signály eventuálního nebezpečí a vyhnout se konfliktu. Většinou víme, že jsme v prostředí určitého rizika. Příkladem může být chůze noční ulicí kde, byť nikoho nevidíme, jsme si vědomi vyššího rizika napadení. Velmi vhodné je se pohybovat s co největším přehledem o situaci kolem nás.

- **Oranžový režim**

Při tomto režimu je již naše pozornost zaměřena konkrétním směrem a v hlavě již máme scénář jednání „co kdyby“. Například jsme zaregistrovali podezřelou osobu či skupinu, dokonce s ní můžeme mít i slovní kontakt. Dle základní poučky se snažíme vhodně vyhnout fyzickému konfliktu. Musíme však počítat s tím, že vyhnutí se konfliktu například nenápadným přejitím na druhý chodník nebo slovním ovlivněním jejich emočního stavu se

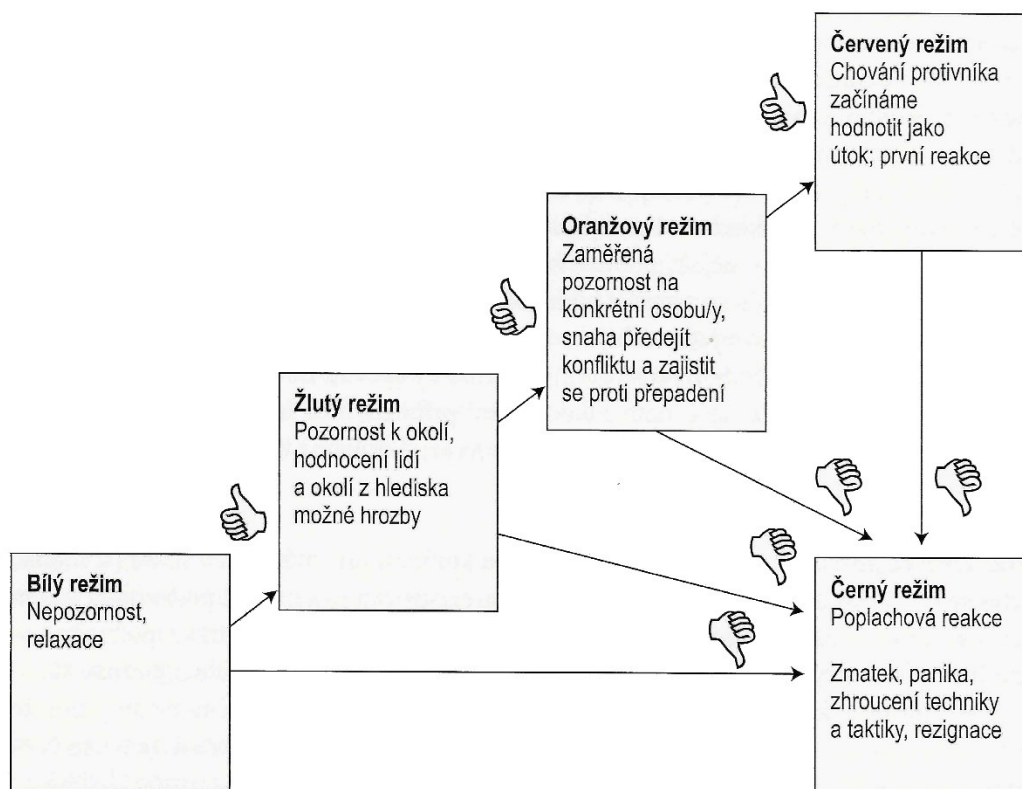
nemusí podařit. Vždy musíme sledovat ruce podezřelého pachatele, jelikož ruka za tělem či svrškem může svírat zbraň.

- **Červený režim**

Přechod do červeného režimu je vždy v důsledku v chování podezřelé osoby. Jestliže jsme se v předchozím kroku snažili odvrátit fyzický konflikt a případný útok na naši osobu, další stupňující se průběh chování druhé strany (například sáhnutí pro zbraň, zrychlení pohybu vůči nám a zkrácení vzdálenosti) mnohdy hodnotíme jako útok, jež znamená boj. Strach, který se nás v takovéto situaci zmocní, musíme akceptovat, avšak se také snažit efektivně reagovat. Příkladem může být získání zdravého vzteku na protivníka, který nás chce napadnout.

- **Černý režim**

U výše uvedených režimů však můžeme vlivem nečekaných situací upadnout do stavu psychického a fyzického selhání, jemuž říkáme černý režim. Pokud nebudeme připraveni, a zároveň čím tvrdší a úspěšnější bude jednání možného agresora, tím je selhání pravděpodobnější [14].

Obr. 5 Schéma barevných režimů [14]

3.2.4 Počátek střetu – vytvoření nejvýhodnějších podmínek

V rámci zajištění proti případné agresi útočníka je obvykle připravenost na rychlé užití zbraně. Být ozbrojen je jeden z hlavních parametrů a hlavních technických požadavků. Mezi důležité aspekty připravenosti patří např. odhrnutí oděvu, rozepnutí pouzdra (pokud se používá pouzdro s pojistkou) a úchop samotné zbraně. I když se rozhodneme řešit situaci jinými prostředky, stále se nacházíme ve výchozí pozici, přičemž na nikoho nemíříme, zbraň je stále v pouzdru a kdykoli, když se rozhodneme řešit situaci jinými prostředky, můžeme rukojeť pustit. Zároveň je třeba mít přehled o nejvýhodnějším možném krytu, pokud by se situace nevyvíjela příznivě a pokud bychom byli nuceni zbraň použít. Poté je třeba tasit a co nejrychleji se přesunout do nejbližšího možného a výhodného krytí [14].

3.2.5 Schéma postupu v krizové situaci

Při tak stresově vypjaté, nebezpečné situaci, jako je sebeobrana, kdy na reakci zbývají pouze vteřiny, je velmi těžké cokoli vymýšlet. V praxi je výhodou v řešení těchto momentů komplexní příprava, která zahrnuje obecnou osnovu postupu, střeleckou, fyzickou a psychickou přípravu.

Možný „krizový scénář“:

- a) Zastavení agresorů užitím hrozby.
- b) Jako první provést účinnou akci (střelná zbraň, chladná atd.). Jde to samozřejmě do jisté míry, jenž se odvíjí od okolností.
- c) Pokusit se o ztížení vlastního zásahu. Preferovat a zaujmout obranný postoj a najít kryt před potencionálně nejvíce nebezpečným a ozbrojeným útočníkem [14].

3.2.6 Hrozba zbraní

Jde o pokus k zastavení útočníka. Realizován může být náznakem, jaký může představovat samotné ukázání zbraně v pouzdře, ale také kombinací povelů a namířenou zbraní. Jedná se o taktiku k odvrácení útoku, zamezení přiblížení útočníka s chladnou zbraní nebo snaha o zabránění útěku pachatele trestného činu do příjezdu policistů. Tato taktika je do jisté míry ovlivněna aktuální situací i společenským a soudním klimatem v naší zemi. V zásadě se dá říci, že hrozba zbraní má určité právní zastoupení, za které lze v případě podezření páchání trestného činu požadovat § 76 odst. 2 trestního řádu., avšak tato činnost může být velmi problematická. Také zde lze v určitých případech zařadit ujednání § 14 občanského zákoníku a v jistých případech také § 28 trestního zákoníku. Bohužel je v současné době

stále velmi problematické odhadnout situaci, ve které lze tuto činnost označit za opodstatněnou. Chůze možného agresora naproti stále neznamená, že je ozbrojen. Stejně jako při možné krádeži věcí z bytu nebudeme na pachatele mířit zbraní a křičet „Stůj nebo budu střílet“. Na otázku, co poté dělat, neexistuje obecná odpověď. Jen těžko se však budeme hájit při užití zbraně u soudu, kdy jsme výrostka, jenž ukradl autorádio, zasáhli střelnou zbraní.

U některých lidí může také hrozba zbraní sloužit jako projev paradoxní reakce – namíří zbraň s tím, že rozhodnutí ji použít bytostně nejsou a spíše doufají, že nedojde k tomu, čeho se v hloubi duše bojí nejvíce – střelby na člověka. Ani názor „Použiji zbraň až poté, co jsem ochoten a rozhodnut vystřelit“ nemusí být z hlediska taktiky a práva zcela optimálním řešením [14].

3.3 Technika užití zbraní v rámci osobní obrany

Technika obranné střelby staví na základech „obecné“ střelby. Její zaměření je však unikátní, neboť spojuje skryté nošení, tasení, střelbu z krytu, pohybu a nestandardních pozic z převážně krátkých palných zbraní s kombinací fyzické a psychické odolnosti na střelce. Jelikož je v praxi využívána ve stresových situacích je technika jejího použití základem celé této, do jisté míry, střelecké disciplíny.

3.3.1 Úchop zbraně

Obranná střelba je realizována za pomoci krátkých palných zbraní, jenž se nejlépe hodí z hlediska možnosti skrytého a pohodlného nošení, účinné palebné síly a efektivity. Jedním z důležitých a zcela základních aspektů správné a přesné střelby je úchop zbraně. Je zřejmé, že v situacích, u kterých se dotyčný rozhodne použít zbraň nelze dopředu říci, zda může použít přesnější, stabilnější a více exponovanou metodu obouručního úchopu. Tedy je nutné, aby byl střelec schopen střelby jak touto metodou, tak i jednoručním úchopem pistole či revolveru.

- **Obouruční úchop**

Dominantní ruka, též silná, drží zbraň a její ukazovák je na spoušti. Druhá ruka se podílí na úchopu, avšak také zajišťuje vše ostatní. Především se jedná o nabíjení zásobníku do pistole, natažení závěru, odstraňování závad aj. Při manipulaci se úlohy nemění. Je třeba se této metodě patřičně naučit a nikterak ji neměnit (např. přehazování rukou).

Obr. 6 Úchop obouruč zleva

Obr. 7 Úchop obouruč zprava

Hlavní zásady:

- Rukojeť se drží rukama co nejvýše k ose hlavně z důvodu co nejmenšímu zpětnému rázu,
- ukazovák, jenž je na spoušti zbraně se držení neúčastní, funguje zcela samostatně.

• **Jednoruční úchop**

V tomto typu držení zůstávají pravidla docela stejná. Palec ruky může zůstat volně natažen vpřed. Někteří střelci však upřednostňují jeho pokrčení podél rukojeti. Je nutné, aby zbraň byla pokračováním osy silné ruky a úchop byl dostatečně vysoko [14].

Obr. 8 Úchop jednoruč zleva

Obr. 9 Úchop jednoruč zprava

3.3.2 Základní střelecký postoj

Zcela univerzální postoj a striktní verze střeleckého postoje neexistuje. Je třeba, aby si každý střelec určil ten správný. Určité základy však existují. Především se jedná o pevný a stabilní postoj, jenž zaručí stabilitu při střelbě, a který staví na přirozené pohybové stabilitě.

U postoje při střelbě jednoruč se lépe kontroluje zpětný ráz, když jsme k terči mírně natočení. Slabší ruka má být zafixována přitažením k tělu a dlaň držena v pěst u ramene střelící ruky.

Hlavní zásady:

- Postoj musí být stabilní. Je to jeden z hlavních faktorů kontroly zpětného rázu při opakované střelbě,
- zaujetí postoje musí být okamžité,
- umožňuje rychlou změnu pozice či rozběh,
- při přenášení střelby do stran dovoluje rotaci trupu.

- **Pozice nohou a držení těla**

Z důvodu stability by měly být nohy rozkročeny na šíři ramen. Slabší noha mírně vpředu a její špička směřuje k cíli. Váha je rozložena v poměru 50/50. V žádném případě se nezakláníme. To má negativní vliv nejen na přesnost střelby, ale hlavně na stabilitu, např. při opakovaných výstřelech a sériích rychlých ran. Stát se má zpříma, nebo lehce dopředu.

Je nutné, aby dominantní ruka byla narovnána a tvořila takzvaně „pažbu“. Důvodem je mimo jiné správná a hladká funkce závěru zbraně při střelbě. Při nedostatečném odporu ruky dochází k závadě, jelikož zpětný ráz „nenarazí“ proti napnuté ruce a ztratí tak energii. Slabší ruka je mírně pokrčená a přidržuje zbraň proti natažené dominantní ruce.

Držení hlavy je zpříma, může být mírně nakloněná ke zbrani podél dominantní ruky. Chybou je záklon hlavy [14].

3.3.3 Mířená střelba

U mířené střelby se neklade důraz na rychlé opakované výstřely, a proto není žádoucí výraznější kontrola zpětného rázu. Naopak je potřeba se naučit míření, plynulé spouštění a kontrolu mušky po výstřelu. Úkolem je nenásilně si zvykat na zpětný ráz, nelekat se výstřelu a nemrkat. Vždy volíme kompromis mezi přesností a rychlostí.

- **Mířící oko**

Je nutné naučit se střílet s oběma očima otevřenýma. Při začátcích mířené střelby však většina střelců používá jedno, tzv. řídicí oko. Které to je zjistíme tak, že se svým pohledem zahledíme na přibližně 4 metry vzdálenou stěnu a zvedneme ukazovák do zorného pole. Následně uvidíme obraz prstu, přičemž jeden bude více zřetelný nežli ten druhý. Pokud

bude zřetelnější obraz pravý, je naše řídicí oko levé, a naopak. I když střelec zjistil, že jeho řídicí oko je levé, avšak on je pravák k pohodlné střelbě pravou rukou postačí mírné pootočení hlavy.

- **Míření na terč**

Při střelbě na terč je nutné spojit obraz mířidel se záměrným bodem na terči. Pomůckou může být v samotném úvodu střelba s oporou čímž docílíme větší soustředění na zamíření a střelbu. V začátcích mířené střelby se nedoporučuje umísťovat terč na větší vzdálenost než 10–15 metrů. Při následném zamíření na terč však narazíme na možné úskalí. A to sice, že se nám nepodaří vidět ostře, jak hledí, tak mušku, tak i terč. Znamená to tedy, že ostře budeme vidět buďto mířidla nebo terč. Pro úspěšnou mířenou střelbu se soustředíme, abychom ostře viděli obraz mířidel a v pozadí méně jasný terč. Doba míření zpravidla nepřesahuje dobu 6–12 sekund. Nevystřelíme-li v rámci tohoto času míření zrušíme a po zklidnění začneme znovu. Je samozřejmé, že v reálné situaci budeme mířit nutnou dobu, při které budeme schopni zasáhnout cíl.

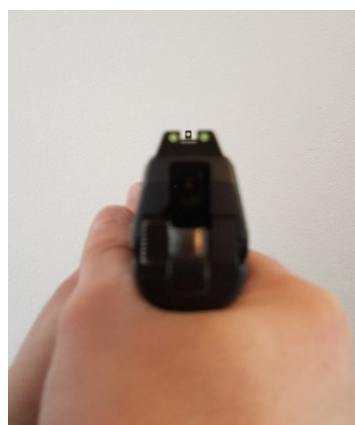
- **Mířidla**

Nejčastěji používanými zbraněmi pro obrannou střelbu jsou takové, jenž mají mechanická mířidla. Ty se skládají z mušky a hledí. Pro správný postup střelby je nutné znát obraz mířidel jenž zjistíme tak, že:

1. Stojíme ve střeleckém postoji přibližně 4 metry od bílé stěny.
2. Zamíříme proti stěně svým řídicím okem tak, abychom jemnými pohyby doladili polohu zbraně s tím, že horní hrana mušky je v úrovni horní hrany hledí.

*Obr. 10 Mířidla
(zaostřeno na hledí)*

*Obr. 11 Mířidla
(zaostřeno na mušku)*

- **Spouštění**

Pro úspěšný zásah je třeba stisknout spoušť v okamžiku ustálení mířidel v záměrné oblasti. Ideální je také navést zbraň do záměrné oblasti při zadržení dechu. Správná technika spouštění se skládá z následujících částí:

1. Při prvotním, hrubém zamíření, se prst lehce dotýká spouště.
2. Jakmile míříme do záměrné oblasti, postupně zvyšujeme tlak na spoušť, až k výstřelu. Správně je výstřel neočekávat a být jím jakoby překvapen.

Je třeba dát si pozor na strhnutí zbraně. K tomu dochází z vícera příčin.

Mezi nejčastější příčiny strhnutí zbraně patří:

- a) Ukazovák na spoušti nepracuje samostatně a prsty mají tendenci se chovat jakoby propojeně.
- b) V momentě kdy čekáme na výstřel se jej snažíme potlačit a strhneme ruce o něco níž, v tom je navíc mysl už dopředu zaměstnána výstřelem, a to má za následek ztrátu podvědomí o chování zbraně.
- c) Držení zbraně odlišnou silou mezi výstřely i při výstřelech.

- **Pohotovostní poloha**

Pohotovostní polohou je pozice zbraně, která se nachází mezi uložením zbraně v pouzdře a přesným zamířením na cíl. Používá se pro chvíle, kdy přesně nevíme, kdy a kde se bude cíl nacházet. Velká výhoda této polohy spočívá především v možnosti rychlého pokračování ve střelbě i uklidnění se a uvolnění. Pohotovostní polohy docílíme přitažením zbraně z pozice míření směrem k hrudi, přičemž hlaveň směřuje stále k cíli. Ukazovák bývá opřen o rám zbraně. Při nutnosti střelby umožňuje tato poloha okamžitý výstřel na blízkou vzdálenost. Následné opětovné zamíření na cíl, tedy kdy je zbraň v úrovni očí může být provedeno během sekundy [14].

3.3.4 Tasení

Pojmem tasení označujeme co možná nejrychlejší způsob, kterým lze dostat zbraň z pouzdra do pozice míření, a tedy k přípravě na přesný výstřel. Není pouze jedna metoda, jak tento úkon provést, jelikož se ale bavíme o obranné střelbě je nutné, aby byl tento proces co možná nejjednodušší, ale zároveň dostatečně účinný.

Základním prvkem je vždy bezpečná manipulace, při níž je ukazovák mimo spoušť a hlaveň zbraně míří do bezpečného prostoru s tím, že se před ní nic nenachází. Nedodržení bezpečnosti může mít fatální následky a jelikož se jedná o několik jednoduchých zásad, jenž mají však velký význam, je třeba k tomuto patřičně a zodpovědně přistupovat.

Tím, že je obranná střelba ve střelectví specifickou oblastí, můžou být některé výše zmiňované zásady v určitých situacích porušeny. Mluvíme především o míření do bezpečného prostoru a zásady nemít nic před hlavní. Tato výjimka reflektuje především extrémní situace, při nichž je obranná střelba používána. Jsou například i situace, jedná-li se o alternativní nabíjení kdy si střelec může mířit na část těla či nemířit do bezpečného prostoru [1].

- **Tasení obouruč**

Fáze a provedení se mohou lišit dle závislosti použitého typu zbraně, pouzdra či oblečení střelce. Základní princip je však stále stejný. Tasení musí být plynulé a celý proces probíhá v úrovni očí tak, aby obránce neztratil oční kontakt se zbraní a cílem. V rámci zvýšeného rizika a předvídání má střelec vždy nabitou.

V první fázi odhrneme oblečení a saháme po zbrani tak, abychom ji uchopili pevně a s jistotou co nejvýše na rukojeti. Tato fáze musí být provedena rychle a zároveň s jistotou. Při celém tomto procesu je prst mimo spoušť.

Při sahání na zbraň je doporučeno držet dlaň rozevřenou a současně odhrnout oblečení, které často představuje rozepnuté sako, blůza, větrovka apod. Palec odstraní oblečení a dlaň sahá po zbrani.

Obr. 12 Odhrnutí oblečení

Obr. 13 Sahání po zbrani

Při druhé fázi taháme zbraň z pouzdra svisle vzhůru a následně ji otočíme při pokrčeném loktu kolmo vpřed tak, že hlaveň směřuje k cíli. To umožní okamžitou reakci a střelbu při velkém ohrožení a nutnosti.

Obr. 14 Tasení zbraně z pouzdra

Obr. 15 Míření obouruč

Následně se zbraň pohybuje vpřed a vzhůru. Vše se přitom stále děje s hlavní namířenou k cíli a prstem mimo spoušť. V poslední fázi dokončujeme obouruční úchop v pozici mířící na cíl a s prstem na spoušti.

- **Další typy tasení v rámci obranné střelby**

V praxi mohou nastat situace, kdy klasický styl obouručního tasení nelze využít. V těchto případech využívá střelec dalších metod, kterými rychle a efektivně tasí zbraň. Mezi situace, které mohou nastat velmi často, se řadí momenty, kdy se střelec ocitá v jiném než střeleckém postoji, a nemá tak možnost držet zbraň oběma rukama. V těchto momentech se využívá tasení jednoruč, jelikož při něm odpadá úloha druhé, slabší ruky. Toho se využívá například ve chvílích, kdy druhá ruka provádí jinou činnost. V praxi se toho využívá spíše u profesí bezpečnostních složek a průmyslu komerční bezpečnosti. Patří zde například situace, jakými jsou držení a následné stažení chráněné osoby u profese bodyguard či přeprava kufříku u profese přepravy peněz a cenností.

- **Tasení jednoruč**

V případě tasení jednou rukou je základ tohoto úkonu totožný jako při klasickém stylu tasení. Rozdíl však spočívá v druhé fázi, kdy zbraň nenabíjí slabší ruka (předpokládáme, že náboj je v komoře) a zbraň tak ihned míří na cíl. Za předpokladu, že zbraň není nabitá, je použito alternativního způsobu nabití zbraně (o patu obuvi či např. o opaskové

pouzdro). Výhodou jednoručního tasení je jednoduchost provedení a menší potenciál vlastního zásahu, jelikož při míření může stát střelec bokem [1].

Obr. 16 Sahání po zbrani

Obr. 17 Taseň zbraně

Obr. 18 Míření jednoruč

Obr. 19 Míření stranou

- **Tasení z ledvinky**

Mimo standardní zbraňová pouzdra se může jako prostředek ke skrytému nošení zbraně použít ledvinka. Mezi případy, při kterých je zbraň nošena v ledvince, se řadí i sportovní činnost.

Obr. 20 Sportovní aktivita klienta [15]

Musíme mít na paměti, že tasení z ledvinky je vždy i pro trénovaného střelce o něco delší aktivita než například z opaskového pouzdra. U tohoto typu tasení doporučujeme vždy nošení zbraně s nábojem v komoře.

Obr. 21 Zastavení s následným tasením [15]

Následný proces tasení v případě možnosti manipulace obou rukou probíhá tak, že slabá ruka otevírá ledvinku, a tedy odtrhuje vrchní krycí část. Následně silná ruka tahá z vnitřního prostoru ledvinky zbraň. V poslední fázi tohoto procesu se obě ruce spojují (přibližně v půli těla) a míří na cíl [14].

Obr. 22 Detail otevření a tasení zbraně z ledvinky [15]

V případě možnosti manipulovat s ledvinkou pouze dominantní rukou, je ledvinka otevírána právě touto jednou rukou. Druhou ruku může střelec využít k úkonu, kterým může být například odvedení chráněné či blízké osoby do krytu.

3.3.5 Nestandardní metody nabití zbraně

Pokud nemá střelec zbraň nabitou, může mimo standardní způsob nabití využít i jiných metod, jež mohou být uplatněny například v situacích, při kterých není možné jiného způsobu přípravy zbraně ke střelbě využít. V těchto případech se především jedná o nabití zbraně o patu obuvi, opasek či pouzdro zbraně. V zásadě lze tvrdit, že lze využít čehokoliv s ostrou hranou, o co může být hledí zbraně zapřeno, aby byl posunut závěr zbraně. Všechny tyto metody vyžadují pečlivý cvik a přesnost, jelikož střelec ne vždy disponuje například stejnou obuví či opaskem, a proto je nutné, aby měl tyto techniky „pod kůží“ [1].

Obr. 23 Zapření hledí

Obr. 24 Natažení závěru

Obr. 25 Zapření o patu obuvi

Obr. 26 Nabití o patu obuvi

3.3.1 Přenášení střelby

Velmi nutnou dovedností osobní obrany je přenášení střelby. Reakce na více cílů či spatření protivníka v jiném směru a pohotové zamíření a přesná střelba patří mezi hlavní kritéria kvalitní obranné střelby. Tuto techniku je třeba si již patřičně osvojit a mít pro ni určitou pocitovou kontrolu zbraně.

- **Střelba na blízké vzdálenosti**

U střelby na blízké vzdálenosti je možnost koncentrace pouze na cíl. Po výstřelu na první z cílů automaticky přenášíme pohled se zbraní na další z cílů. K následnému výstřelu není třeba sledovat mušku. Pocitová kontrola zbraně zajistí, aby vše proběhlo maximálně rychle a efektivně. Vlivem krátké vzdálenosti je zde možná míra tolerance v nepřesnosti.

- **Střelba na střední vzdálenosti**

Je třeba dbát pozornosti na mušku, cíle a zpět. Ideálně je dosáhnout kontroly nad zbraní do té míry, že budeme schopni sledovat obojí zároveň. Ihned po zamíření a eliminaci prvního z cílů přeneseme náš pohled na následující cíl s tím, že po zamíření ihned hledíme okem na mušku s následným stiskem spouště. Toto opakujeme do doby, než budou všechny cíle zlikvidovány.

- **Střelba na velké vzdálenosti**

Byť je tato varianta s přihlédnutím k charakteristikám obranné střelby málo pravděpodobná, nelze ji zcela vyloučit. Vhodné je věnovat této problematice přiměřenou část výcviku. Jelikož vyžaduje větší náročnost na orientaci a míření, při němž se musíme soustředit na celé hledí, nejen na mušku, je technicky více náročná. Postupem je vždy zaměření se na cíl, připravení střelecké pozice a poté zaostření na hledí. Takto opakujeme u všech následujících cílů [14].

3.3.2 Střelba z různých pozic

Ke komplexní dovednosti obranné střelby si nelze vystačit pouze se základním střeleckým postojem, ale je třeba si osvojit i další střelecké pozice, jakými jsou především kleky a ležení na břicho, zřídka i na zádech. Rychlá a dynamická změna polohy patří k nejúčinnějším taktickým prvkům. K této technice obranné střelby je třeba si různé polohy střelby co nejvíce osvojit, jelikož se velmi často spojují se střelbou z krytů.

- **Kleky**

Co se týká efektivity, je z pohledu osobní obrany ideální trénovat klek na jednom kolenu. Je to poloha ideální, co do dynamiky zaujetí pozice, tak přemístění. Nejvíce je využívána u krytů střední velikosti. Pro oporu slabší ruky je velmi vhodná ke střelbě na delší vzdálenosti.

Mezi pozice střelby vkleče lze řadit:

- a) Klek přímý.
- b) Klek stranový.
- c) Klek s úkrokem.

Liší se především provedením a použitím. Nejexponovanější pozicí vkleče je klek přímý, jelikož těží ze své jednoduchosti a dynamičnosti provedení [14].

Obr. 27 Sahání po zbrani

Obr. 28 Tasení s úkrokem

Obr. 29 Přímý klek

Mimo klek přímý lze využít také polohu kleku na obě kolena. Postup je velmi podobný procesu tasení při přímém kleku s tím rozdílem, že střelec ihned po tasení zbraně z pouzdra „padá“ na obě kolena.

Obr. 30 Sahání po zbraní

Obr. 31 Tasení

Obr. 32 „Padání“ na kolena

Obr. 33 Klek na obou kolenech

- **Dřepty**

Mimo klasické kleky lze při střelbě v určitých případech využít a zaujmout pozici dřepu. Výhodou této pozice je stabilní poloha ke střelbě v kombinaci s menší siluetou. Zaujetí této pozice je také velmi efektivní a rychlé, neboť se střelec již při tasení zbraně z pouzdra „pouze“ sníží, podřepne a zpevní stehna.

Obr. 34 Sahání po zbraní

Obr. 35 Tasení

Obr. 36 Přesun do dřepu

Obr. 37 Dřep – míření

- **Střelba vleže – na břicho**

Velkou výhodou střelby vleže je nízký profil střelce, kterého je schopen proti protivníkovi zaujmout. Stinnou stránkou této pozice je však delší doba při následném zvednutí a přesunu. U této techniky nelze hovořit o použitelnosti na blízké vzdálenosti. Využívá se jej při střetech na otevřených plochách, avšak u větších vzdáleností. Kombinuje výhody nízké siluety a opory rukou při střelbě. Do polohy vleže se nejsnáze dostaneme při zakleknutí přes silné koleno a současně s úchopem zbraně natáhneme paži před sebe.

Obr. 38 Sahání po zbraní

Obr. 39 Tasení s úkrokem

Obr. 40 Slabší ruka pomáhá

Obr. 41 Leh na břicho – míření

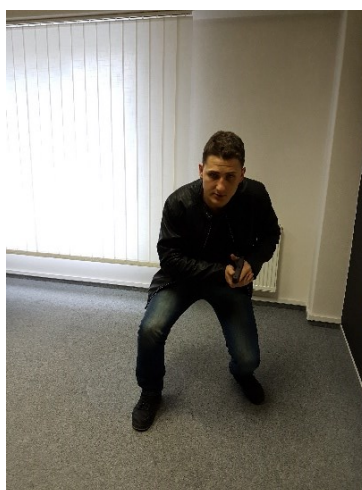

- **Leh na zádech**

Byť se může představa rychlého taseň zbraně a následného lehnutí na záda jevit jako velmi naivní je tato poloha pro ty, kteří si ji již vyzkoušeli, velmi pohodová a efektivní. Problémem se tato poloha může stát v případě nedostatečně rychlé eliminace protivníka pro následné střetnutí. Důvodem proč se tuto techniku učit je fakt, že právě v této poloze se můžeme při nečekaném napadení velmi rychle ocitnout.

Obr. 42 Sahání po zbraně

Obr. 43 Snižování do sedu

Obr. 44 Sed se záklonem

Obr. 45 Pozice ke střelbě

Obr. 46 Změna do pozice

Obr. 47 Leh na zádech

Do polohy se nejsnáze dostaneme ze základního postoje, kdy se snížíme pokrčením kolen, následně předsuneme slabou nohu a zároveň dosedneme na hýždě. Již při tomto úkonu je nutné první fázi taseň a po sklopení lokte druhou. Při následném překlápění se na záda přidáme druhou ruku k úchopu zbraně a zamíříme na cíl. Hlava i horní část páteře zůstávají mírně zdvižené.

3.3.3 Střelba z krytu

Již v úvodu této podkapitoly musíme nastínit rozdíl mezi termíny skrytý a krytý. Hlavním rozdílem je fakt, že kryt představuje překážku, která je schopná zastavit střely ze zbraně útočníka, avšak skrytý znamená totéž, co schovaný. Ve střelecké konfrontaci je rychlé dosažení krytu jedním ze základních principů šance na přežití. Následné řešení situace až do konečné neutralizace útočníka může představovat právě střelba z krytu. Je velmi důležité správně vybrat kryt, a mít představu, zda materiál, jaký samotný kryt představuje dostatečnou obranou překážku. Stejně tak jako materiál krytu je velmi důležité dbát na to, aby překážka mezi námi a možným útočníkem měla dostatečně velkou velikost.

Také je nutné si uvědomit, že dopadající střely mohou odletovat, kryt do určité míry deformovat či se samy nevyzpytatelně odrážet. V praxi to znamená nechodit ke krytu blíže než na 1-1,5 m. Tím se nevystavíme tak značnému riziku zranění od následných úlomků či odražených střel a zároveň nám to poskytuje výhodu v případě nečekaného překvapení ze strany protivníka, jelikož jej uvidíme dříve a máme větší časový prostor k reakci. Obecně lze říct, že ve většině případů se střelec kryje spíše méně než více. Při střelbě z krytu má střelec o to větší tendenci být více odkryt z důvodu pohodlnosti a více rozhledu. Je důležité dodržet zásadu, že při střelbě z krytu je nutné, aby bylo z naší siluety vidět co možná nejméně [14].

3.3.4 Dělení krytů

Jednoduchým rozdělením dle výšky na vysoký, střední a nízký můžeme přizpůsobit techniku následného krytí a střelby.

- **Vysoký kryt**

Výhodou vysokého krytu je především možnost zaujetí jakékoli pozice, tedy stoje, kleku nebo lehu. Co se týká zaujetí pozice, je třeba volit takovou, jenž bude natolik stabilní, aby nám umožnila bezpečné vyklonění se bez ztráty rovnováhy, a při níž bude obtížné nás samotné zasáhnout. Při volbě střelby ve stoje je oproti základnímu postoji nutno volit mírně širší postoj.

V případě střelby ze strany silné ruky většinou stačí pouze mírné vyklonění a ihned je možno střílet. Oproti tomu při střelbě ze strany slabé ruky je ke komfortnímu zamíření

mnohem většího náklonu a je proto třeba se v této situaci střelbě slabou rukou zcela vyvarovat. Alternativou je větší naklonění zbraně a trupu, jenž poskytne možnost rychlejší střelby a kontroly zbraně.

Obr. 48 Za krytem [1]

Obr. 49 Výklon [1]

- **Střední kryt**

Při střelbě z kleku či lehu tedy poloh, které jdou se středně vysokým krytem zaujmout, musíme dbát velké pozornosti právě na pozici, v jaké se za krytem nacházíme, neboť máme nutkání při střelbě více vyčnívat. To je zapříčiněno podobným problémem jako u vysokého krytu, avšak s tím rozdílem, že například při pozici v kleku je riziko zásahu střelou i shora této překážky.

Při následné vlastní střelbě zpoza horní hrany vlastního krytu není třeba, abychom nad překážkou měli větší část obličeje nežli po oči. Při tomto typu střelby tedy přes horní hranu je možnost střílet i se zakloněnou hlavou. Je však nutno si uvědomit, že dochází k částečnému narušení vnímání prostoru. To má mimo jiné za následek nepohodlnou polohu a špatný vliv na rozhodování.

Obr. 50 Pohled zpoza kryt [1]

Obr. 51 Nízká silueta [1]

- **Nízký kryt**

Již ze své podstaty se nízký kryt jako dostatečná překážka před ozbrojeným útočníkem nedoporučuje. Ovšem v situacích, kdy není možno využít jiné varianty je to lepší než nic. V případě, že to kryt umožňuje, je vhodné ležet tak, aby nohy směřovaly do oblasti za krytem.

3.3.5 Pohyb se zbraní

Charakteristikou, která specifikuje obrannou střelbu již ve své podstatě je pohyb. Nutný ať už při přesunu mezi kryty či z důvodu ztížení vlastního zásadu protivníkem. Použití zbraně při pohybu může být samo o sobě nouzovou variantou krytí. Skládá se jak z jednotlivých úroků, tak z chůze a běhu. Nutnost naučit se pohybu a přesné střelbě při pátrání v rizikové oblasti a prostorech či střelbě za běhu je patřičnou dovedností obranné střelby.

- **Přesun se zbraní**

Základem jakéhokoliv pohybu se zbraní je nutnost bezpečné manipulace během celého procesu. Ani zde nepřestává platit základní bezpečnostní poučka, která říká, že pokud střelec nemíří a nechce střílet, nesmí mít prst na spoušti. Následně je třeba mít na paměti, že stejně jako pravidlo prstu mimo spoušť je nutné dodržovat zásadu míření do místa hrozby. Určitou výjimku může představovat sprint, avšak mimo to je třeba směr hlavně zbraně mít vždy do místa potencionálního nebezpečí. Udržíme si tím schopnost rychlé reakce v případě náhlé změny situace. Pomůckou, jenž by se měl střelec řídit je základní pravidlo, které říká, že zbraň má směřovat tam, kde se střelec dívá. Zásadou je pohybovat se tam, kam vidíme.

Ze samotné charakteristiky pohybu je jasné, že při tomto procesu není žádoucí držet zbraň obouřuč, jelikož je třeba co nejrychleji a nejefektivněji zaujmout nové místo či polohu a úchop obouřuč by tento proces mohl jen zpomalit či dosti ohrozit. Jelikož tedy stojí možnost efektivního pohybu a přesunu na dynamice střelce, drží se ve většině těchto případů zbraň v silné ruce a slabá ruka se využívá ke zrychlení běhu. Následné dvě varianty pohybu vyplývají již ze své vlastní podstaty.

- **Sprint**

Úkolem rychlého běhu je přesun, který závisí na rychlosti. Předtím, než střelec přejde do sprintu, musí přejít na již zmíněný úchop jednoruč silnou rukou. Během sprintu se nesnažíme střílet, jelikož by nás to především zdrželo. Nutná je dynamika k odražení protivníkovy možného útoku a jeho možné přesné reakce.

- **Chůze s posunem**

Tato metoda se uplatňuje nejvíce v situacích, kdy záleží na opatrnosti a přesnosti více než na rychlosti. Situace, v níž může střelec použít této metody mohou být například při pohybu po ulici, kdy se obvykle s nabitou a namířenou zbraní přibližujeme k cíli a možné hrozbě a je nutné, abychom co nejvíce docílili stability míření při pohybu. Nohy v tomto případě nezvedáme vysoko, spíše s nimi posunujeme mírně nad podlahou.

- **Střelba za pohybu**

Tuto techniku je třeba si velmi dobře osvojit a trénovat. Střelec si musí být maximálně jistý kontrolou zbraně. Pohyb by měl být pomalý s pečlivým mířením, kdy co nejméně kolísáme s těžištěm. Nejčastějšími variantami střelby za pohybu jsou:

- a) Přímý pohyb vpřed.
- b) Stranový pohyb.
- c) Ústup vzad.

- **Střelba při pohybu vpřed**

Většinou se může jednat o situaci, kdy Vás konflikt přepadne například při přemísťování v úzké uličce, chodbě a není možnost stranového se ukrytí či ústupu. Může se ale také jednat o situaci rychlého vyhledání krytu. Při této technice je třeba se pohybovat s lehce pokrčenými koleny a tím zajistit větší stabilitu při míření.

- **Střelba při pohybu stranou**

Většinou se tato technika použije při přemísťování mezi kryty. Horní část trupu natočíme ve směru střelby a kroky děláme překročné. Střelba na stranu slabé ruky je jednodušší v tom smyslu, že je možno střílet a zasahovat tak cíle i z úhlu 90°. V případě střelby na stranu silné ruky lze využít střelbu jednoruč.

- **Střelba při pohybu vzad**

Jelikož nevidíme, jaký terén máme za sebou, je střelba vzad dosti komplikovanou technikou. Hrozí zakopnutí, pád i náraz. Je nutno si uvědomit, že s přihlédnutím na riziko této techniky, je užívána jen v krizových a velmi výjimečných situacích. Nemělo by se jednat o dlouhý přesun, spíše o nouzovou metodu krytí při ústupu. Také nesmí dojít k záklonu. Nejlepším možným provedení je kombinace míření na cíl s pomalou chůzí vzad, kdy mírné našlapování tvoří samo o sobě jakýsi „nárazník“ pro možnou překážku [14].

Shrnutí kapitoly

Třetí kapitola diplomové práce byla zaměřena na specifika obranné střelby. Tato kapitola z části navazovala na bakalářskou práci, která se tomuto tématu věnovala v praktické, hlavní části.

Jsou zde podrobně rozebrány pojmy, jakými jsou vybavení, taktika a technika, a to především v jejich zásadních charakteristikách, jenž dělají tuto část střelby jedinečnou. Jde především o předvídání, psychickou přípravu, vytvoření podmínek na počátku střetu a postup v krizové situaci jako obsah taktiky a o techniku úchopů, postoje a střeleckých pozic, metody tasení, nestandardních způsobů nabíjení, střelbu z krytů a za pohybu.

4 OSOBNÍ STRÁŽCE

Čtvrtá kapitola blíže přibližuje pozici osobního strážce (známou také pod pojmem bodyguard). Je zde více vysvětlena náplň práce této specifické profese v průmyslu komerční bezpečnosti. Dále kapitola pojednává o dělení osobní ochrany z pohledu koncové klientely. Za velmi důležitou část kapitoly lze označit podkapitulu, která blíže přibližuje způsoby plnění úkolů.

4.1 Historie profese osobního strážce a jeho současná role

Historie osobní ochrany a strážců trvá tisíciletí. Stovky let vyžadovali vysoce postavení lidé osobní ochranu před cizinci, vnitřními povstanci a dalšími nebezpečnými útočníky. Králové, prezidenti, papežové i bohatí a mocní zřídili své speciální strážce, aby zajistili svou bezpečnost. V raných letech byla většina těchto osobních strážců vojáky, kteří byli rekrutováni z bojových jednotek poté, co prokázali svou bojovou zkušenost. Nicméně, bojová zdatnost nebyla jediným důležitým faktorem. Tou se ve starověku stala především osobnostní loajalita, která se později stala nejdůležitější vlastností [16].

Moderní pojetí osobní obrany spolu s rozdělením na soukromou a státní řadíme do druhé poloviny 20. století. V rámci České republiky se poté počátky tohoto odvětví datují od 80. let 20. století. Jedná se převážně o kriminální prostředí, které tuto profesi, mimo jiné s dalšími sektory, v této zemi rozvinulo. Skutečný rozvoj profese osobního strážce pak v naší zemi přichází po sametové revoluci a uvolnění režimu. V dnešní době je problematické získat ohledně bodyguardingu více informací. Je to především z důvodu utajení know-how a praktik, které jsou pro tuto profesi důležité a účinné právě proto, že nejsou veřejností debatovány a informačně zcela odkryty. Veřejností je profese bodyguarda vnímána a prezentována v největší míře médii.

Samotné povolání osobního strážce s sebou nese určité nároky, které je třeba pečlivě zvážit. Především se jedná o nutnost posouzení i zvážení pozitivních i negativních stránek této profese společně s riziky, které přirozeně svému vykonavateli představuje. Mimo pozitivní atributy patří bezesporu finanční ohodnocení a váženost okolí, jelikož si dnes většina lidí, a nejen tedy odborná veřejnost, uvědomuje rizika této profese [17].

Dnešní bodyguardi jsou více než kvalitními střelci a odborníky na boj. S přihlédnutím na skutečnost, že se mezi jejich náplň práce řadí práce s informačními technologiemi a následná práce s informacemi je třeba komplexního výcviku nejen se zbraní, ale i s technologiemi dnešní doby. Tím jsou kladeny požadavky vzdělání i následnou chuť se novým věcem stále učit.

4.1.1 Předpoklady pro soudobého profesionálního strážce

Profese bodyguarda je v dnešní době jediná profese průmyslu komerční bezpečnosti, která se primárně stará a zajišťuje ochranu zdraví a života.

Osobní vlastnosti a dovednosti:

- Věnovat pozornost detailům,
- vžít se do diskrétního a profesionálního stylu svého klienta,
- správně vyhodnocovat rizika a uvědomovat si nebezpečí,
- být vynalézavý,
- být pozorný,
- být kvalitním střelcem,
- udržovat se fyzicky ve formě,
- zvládat sportovní styl jízdy automobilem,
- být iniciativní,
- umět se rychle rozhodovat,
- udržovat klid a jednat rychle, rozhodně a pod tlakem,
- zvládat stresové situace,
- přijmout flexibilní přístup k řešení problémů,
- pracovat v týmu,
- poskytnout pomoc v případě nouze (např. první pomoc),
- rozumět zákonným požadavkům, které se této oblasti týkají,
- respektovat důvěrnost klienta.

4.2 Činnosti osobního strážce

Mezi nejčastější pracovní aktivity osobního strážce patří ochrana osob před hrozbou útoku na ně samotné, jejich rodinu či blízké. V největší míře je jejich činnost spojována s ochranou politiků, státních příslušníků, podnikatelů, filmových hvězd, hudebníků a obecně

celebrity. V rámci České republiky se v největší míře provádí ochrana ve státní sféře a komerčním (soukromém) sektoru.

Bodyguardi se svými klienty cestují a účastní se jejich pracovních i volnočasových aktivit. Ochrana může probíhat i v klientově sídle, a to v závislosti na hrozbě, které čelí.

Pokud je ochrana vykonávána v domácím prostředí, může strážce sledovat zásilky, návštěvníky, telefonní hovory i poplašné systémy. Také se provádí kontrola hranic zahrad a pozemků, aby se zabezpečilo obydlí a zamezilo se případnému pachateli či útočníkovi dostat se dovnitř.

Mezi časté aktivity také patří hodnocení a minimalizace rizik při plánování cest, kontrola vozidel, místa konání akce či schůzky, dohled a sledování neobvyklých jevů a aktivit v okolí a reagování na možné hrozby. Když má možnost strážce navštívit místo schůzky v předstihu, kontroluje bezpečnost, plánuje vstupní a výstupní trasy. Může také dojít ke kontrole odposlouchávacích zařízení či výbušnin. Častým prostředím při klientských akcích a schůzkách mohou být místa, jako jsou kanceláře, velká konferenční centra nebo hotelové pokoje.

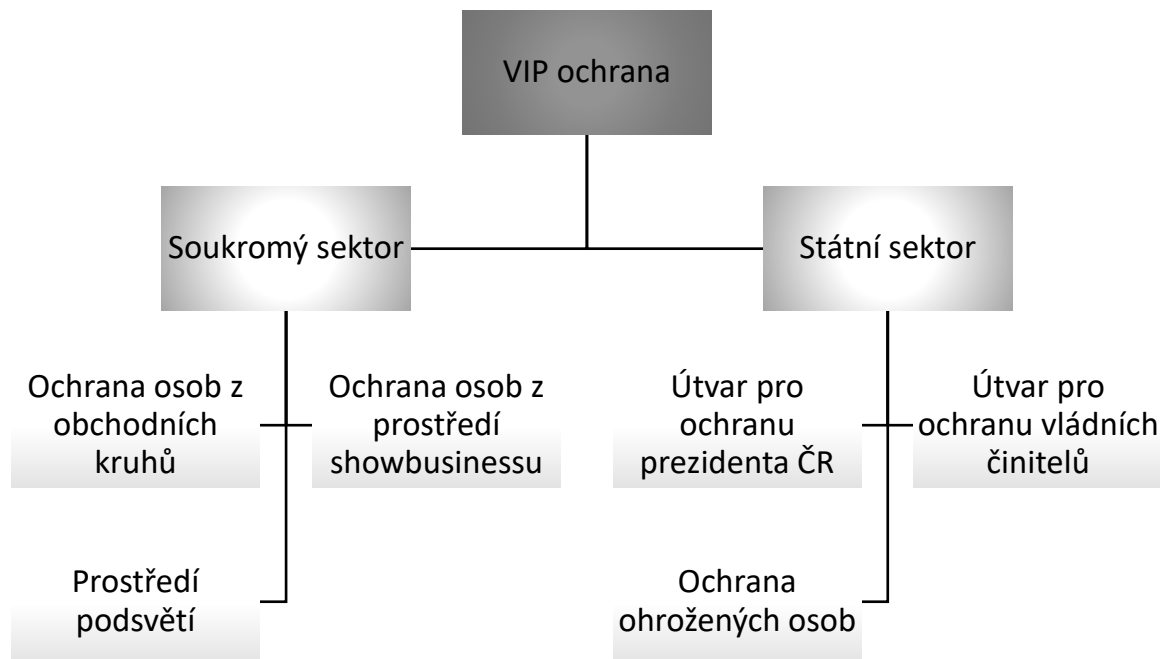
Pokud strážce objeví hrozbu, pokusí se dostat svého klienta z nebezpečí klidně a bezpečně. V krajních případech se pak volí možnost fyzické obrany klienta a omezení útočníka.

4.3 Hlediska dělení osobní ochrany

Osobní ochranu můžeme rozdělit ze dvou základních hledisek. Jedná se o hledisko:

- a) Časové (ochrana krátkodobá či dlouhodobá).
- b) Koncového klienta (tedy osoby, pro kterou je ochrana poskytována).

Krátkodobá ochrana je realizována především jako ad-hoc projekt. Jedná se o ochranu klienta často v rámci situací jednorázových akcí. Například výhružky podnikateli v souvislosti s veřejnou zakázkou. Dlouhodobá ochrana oproti tomu řeší časově mnohem náročnější (myšleno jednotky týdnů) projekt, který představuje například ochranu show-business osobnosti.

Obr. 52 Členění osobní ochrany [18]

4.3.1 Soukromá sféra

U komerčního bodyguardingu musíme zmínit skutečnost, kterou představuje pravomoc a legislativní omezení, se kterým musí každý osobní strážce počítat. Velmi zjednodušeně lze říci, že osobní strážce v soukromém sektoru je de facto z pohledu práva a legislativy civilista.

Za výhodu v poskytování služeb osobní ochrany v rámci soukromých bezpečnostních služeb lze považovat fakt, že si ji může objednat kdokoli. Není nijak definován koncový klient, a tedy lze poskytnout ochranu jak státnímu činiteli či podnikateli, tak i dalším občanům. Ochrana tak nezávisí pouze na bezpečnostních složkách země. V praxi se lze pak v rámci soukromého sektoru setkat především s klienty z řad obchodních a uměleckých kruhů [19].

V rámci soukromého sektoru je vhodné se zmínit o prostředí kriminálním, velmi často nazývaném jako podsvětí. Toto prostředí je hojně prezentováno například ve filmech. Téměř v každém akčním filmu dnešní doby má „ten zlý“ kolem sebe osobní strážce, kteří jej za každých okolností chrání. Široké veřejnosti se tak pojem bodyguard vryl do podvědomí jako fyzicky velmi „vypracovaný“ člověk s agresivním vzhledem (označován jako gorila),

budící respekt již na pohled. Osobní strážce v kriminálním prostředí velmi často takto vypadá a vystupuje. Jeho úkolem je společně s týmem poskytovat ochranu hlavám mafie a lidem, kteří svým podnikáním či jednáním působí za hranicí zákona [17].

4.3.2 Státní sféra

V prostředí státního sektoru je osobní ochrana poskytována Ochrannou službou Policie České republiky. Ta se dále dělí na dva útvary, kterými jsou:

- a) Útvar pro ochranu prezidenta ČR.
- b) Útvar pro ochranu vládních činitelů.

Mimo tuto službu je bezpečnost státního sektoru zajišťována také Ochrannou službou Vojenské policie. Silnou stránku tohoto prostředí představuje logistická podpora, která je složena ze spolupráce policie, armády i dalších složek integrovaného záchranného systému. V rámci osobní ochrany, poskytované ve státním sektoru je také důležité zmínit velkou podporu ze strany tajných služeb a informovanost, jež výraznou měrou napomáhá samotné bezpečnosti a předcházení možným hrozbám [18].

Stát má také v kompetenci ochranu pracovníků zastupitelských úřadů České republiky v zahraničních oblastech, kde je zvýšené riziko útoku na jejich úřad či na ně samotné. Zde přispívá bezpečnosti komunikace jednotlivých zemí. Obecně lze tvrdit, že ve státním sektoru je většinou poskytována osobní ochrana skupinou (týmem) strážců [19].

4.4 Základní způsoby plnění úkolů

Mezi základní úkoly, jež jsou v rámci osobní ochrany vyžadovány, patří doprovody osob transportující cennosti, absolvující důležitá obchodní jednání nebo ochrana osob, které jsou ohroženy z jiných důvodů. V závislosti na úrovni hrozby a riziku, které činnost představuje, pracuje osobní strážce převážně sám nebo v týmu.

Praxe moderního pojetí bodyguardingu reprezentuje nejčastěji podoby utajeného či zřetelně viditelného způsobu výkonu osobní ochrany. V určitých případech se může jednat o kombinaci těchto stylů.

V situacích, kdy chceme na potencionálního agresora zapůsobit dojmem, že jeho útok pro něj nemusí dopadnout dobře, volíme demonstrativní způsob ochrany. Právě toho využívají strážci svých klientů především ve státním sektoru či podsvětí, ale i v případech ochrany osob showbusinessu. Tam je bodyguarding brán do jisté míry jako prestiž. Opačný

případ představuje obecně soukromý sektor, který má svá omezení, hlavně tedy legislativní z pohledu držení a nošení zbraní. Na skryté a utajené vystupování osobního strážce, aby byla v co možná nejmenší míře upoutávána pozornost, je v obchodních kruzích přikládán patřičný důraz.

4.4.1 Obecné zásady

Mezi obecné zásady se řadí úkoly a praktiky osobních strážců, které jsou sami o sobě pilířem v provádění kvalitní osobní ochrany.

Obecné zásady osobní ochrany lze shrnout v sedmi bodech:

- Být neustále ve střehu,
- ničím se nerozptylovat,
- měnit rutinní činnosti klienta,
- vyhýbat se problémům,
- sledovat ruce lidí v blízkosti klienta,
- do dveří vcházet vždy před klientem,
- dbát o klientovu image a soukromí [17].

4.4.2 Získávání informací a jejich utajení

Stěžejní oblastí k provádění kvalitní osobní ochrany patří informovanost. Ta spočívá v aktivním vyhledávání všech zpráv a informací o klientovi a jeho okolí z veřejně dostupných zdrojů, konzultací s ním samotným i jeho blízkými a spolupracovníky. Jde také o hrozby, které představují klientovi aktivity. Mírně odlišný způsob představuje prostřední státní sféry, kde pomáhá bodyguardům spolupráce se všemi bezpečnostními složkami státní správy v čele se zpravodajskou službou [17].

4.4.3 Typy přesunů

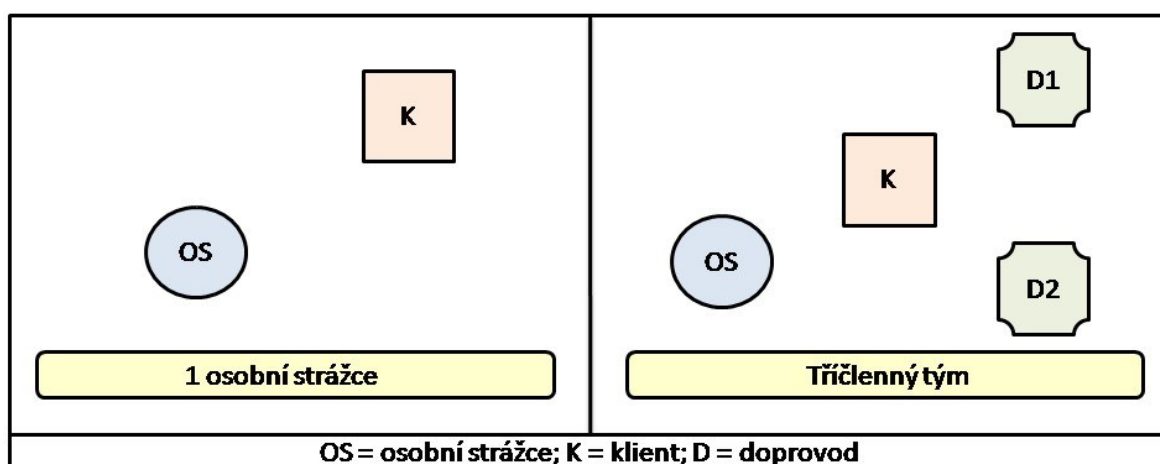
Mezi nejčastější hrozby a napadení se řadí útoky související s automobilem. Především se jedná o přístup k němu, vlastní přesun a odchod od něj. Dalšími kritickými místy jsou pěší přesuny s klientem. K neméně rizikovým místům se také řadí výtahy, toalety. Mnohé druhy rizik představují také společenské akce. Přesun a metodika ochrany hraje v těchto situacích důležitou úlohu. Důležitou fází přesunu je jeho samotné plánování. To zahrnuje výběr vhodné a rychlé trasy včetně zabezpečení únikových zón.

- **Přesun pěšky**

S přihlédnutím na fakt, že v rámci aktivit kteréhokoli klienta jsou vždy i cesty na akce a schůzky, je důležitou částí práce strážce zajistit a zabezpečit všechny pěší přesuny, které jsou vždy velkým rizikem, neboť oproti přesunu automobilem není klient kryt před náhlým útokem. Součástí pěšího přesunu tak jsou mnohé další činnosti, které musí mít bodyguard nacvičeny a efektivně zvládnuty.

Vždy je třeba mít na paměti skutečnost, že právě pěší přesun skýtá potenciálnímu útočníkovi velké možnosti a rozsah možných metod útoku. Není reálné všechny hrozby, které se při chůzi mohou naskytnout, podchytit. Těm nejdůležitějším je však nutno věnovat pozornost. Hlavní a nezbytné činnosti při pěších přesunech s klientem jsou pozorování okolí a samotná komunikace s klientem [17].

Obr. 53 Schéma pěšího přesunu [17]

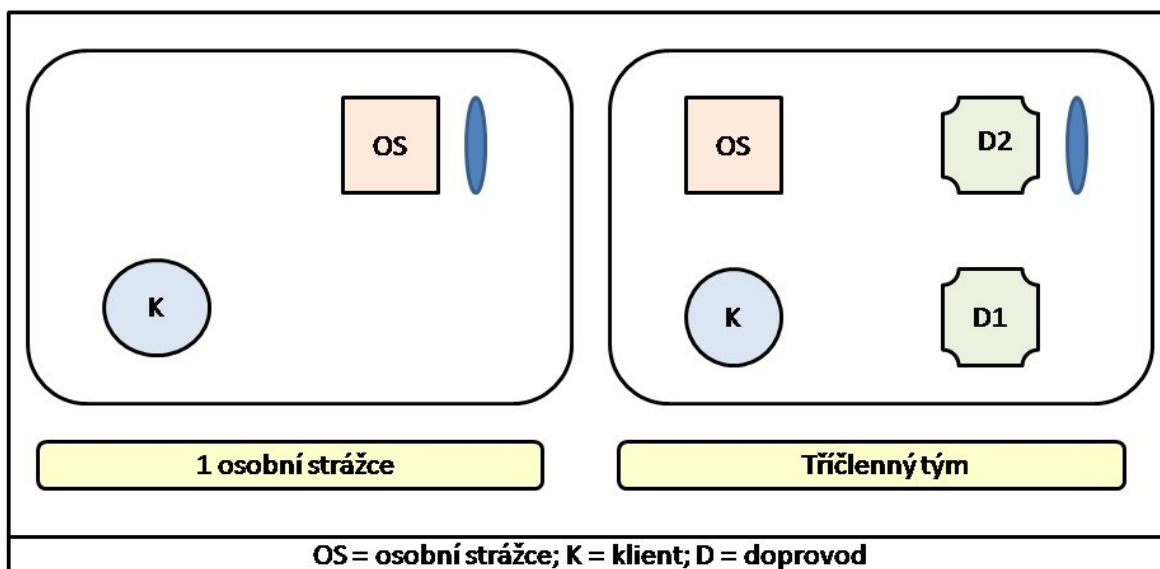
- **Přesun automobilem**

Při přesunech automobilem je mimo základní charakteristiky ochrany nejdůležitější zabezpečit nejrizikovější okamžiky. V zásadě se jedná o nastoupení a vystoupení klienta z vozu. To v praxi znamená nejen zabezpečení těchto úkonů z pohledu konkrétních aktivit, jakými jsou rozhlédnutí se a rychlé zmapování okolí místa nástupu / výstupu, ale především v úplném úvodu kvalitní a efektivní plánování celé cesty a akce. Důležité je, aby vozidlo bylo vždy zaparkováno na co možná nejvíce krytém místě.

V zásadě lze tyto postupy označit za klasické, neboť proces nastoupení a vystoupení je vždy téměř totožný. Právě tato skutečnost nahrává potenciálnímu útočníkovi. Vědět, jaké kroky bude protistrana činit, jsou na straně agresora výhodou. Toto je třeba mít vždy na

paměti a postupovat z hlediska obrany proti případnému útoku právě takové kroky, které by tento útok v největší míře odvrátily či mu zcela zamezily.

Je třeba také zmínit důkladnou kontrolu a komplexní kontrolu vozidla [17].

Obr. 54 Schéma přesunu automobilem [17]

Mezi další pravidla se řadí nastoupení klienta do již nastartovaného vozu s tím, že ihned po jeho nástupu se vozidlo uzamyká. Vozidlo se parkuje vždy tak, aby při odjezdu nebylo nutnou couvat. Okna se při jízdě neotvírají a strážce sleduje situaci před i za vozem. Osobní strážce musí zvládat techniku sportovní jízdy v kombinaci s reakcemi na nenadálé události v provozu stejně tak, jako i efektivní řízení z místa potenciálního útoku do bezpečného prostředí. Řízení vozidla se řadí mezi speciální techniku osobního strážce.

Shrnutí kapitoly

Profese osobního strážce je v dnešní době velmi náročným povoláním, jehož uchažeči musí splňovat řadu předpokladů. Mezi ně můžeme řadit především vůli a touhu se stále učit a zdokonalovat. Velkou předností jsou vrozené pozitivní vlastnosti.

V rámci kapitoly, která pojednávala právě o této profesi, je blíže přiblížena problematika úkolů, které musí osobní strážce při svém pracovním výkonu plnit a kvalifikovaně ovládat. Dále jsou zde rozděleny prostředí výkonu osobní ochrany na státní, soukromou sféru a také, z médií známé, prostředí podsvětí a kriminality.

5 KLIENTELO

Koncovými zákazníky osobních strážců jsou převážně vysoce postavení podnikatelé či majitelé společností, mediální osobnosti nebo také v kriminálním prostředí šéfové mafie. Tyto jednotlivé typy mají své specifické potřeby a požadavky v rámci výkonu osobní ochrany. V rámci páté kapitoly jsou tak více rozebrány jednotlivé důležité skutečnosti ve vztahu ochrany těchto osob. Tato část práce nám také více přibližuje harmonogramy jednotlivých typů možných klientů.

Druhá část kapitoly představuje přehled krizových situací, se kterými se osobní strážce v rámci osobní ochrany těchto klientů často setkává. Tyto momenty jsou detailně a podrobně nadále popsány v praktické části diplomové práce tak, aby měl čtenář a potenciální zájemce o pozici osobního strážce představu, jakým způsobem mohou být bezpečně a zároveň efektivně provedeny z pohledu osobní ochrany. Tím si také může udělat obecnou představu, jak probíhá ochrana klienta osobním strážcem a co vše je třeba, aby jak klient, tak strážce věděli a ovládali. Týmová práce je totiž v rámci osobní ochrany klíčová.

5.1 Typy klientů a jejich harmonogram

Mezi specifické požadavky na ochranu například u mediálních osobností je funkcí bodyguarda převážně dotvářet image kupříkladu konkrétního zpěváka či herce. U šéfa mafie je nutné působit co možná nejvíce agresivně a u podnikatele naopak splývat s okolím a zajistit tak skrytou ochranu s co nejmenším vlivem na klientův konkrétní harmonogram. Jsou to právě aktivity klientů, jenž mají na osobní ochranu zásadní vliv, ať už z pohledu výbavy, přípravy a ekonomiky (nacenění služby), tak převážně u konkrétního typu prováděné ochrany. Vědět co, kdy, kde a s kým bude klient vykonávat je klíčové k poskytování kvalitní služby ochrany.

5.1.1 Podnikatel či majitel firmy

Obecně lze říci, že klientem v privátním sektoru může být jakákoliv osoba, která nemá poskytovanou ochranu od státní sféry. Jedná se tedy převážně o zákazníky z řad státních představitelů, podnikatelů a manažerů z vyšší a vyšší střední třídy řešící potřebu ochrany z důvodu vyhrožování, riziku agrese na jejich osobu či blízké a mnohdy zastrašování u konkurenčních bojů o zakázky a obchod. Specifickým rysem osobního strážce při poskytování ochrany těmto osobám je utajení a splynutí s prostředím. Mezi hlavní aktivity klientely patří časté schůzky a zasedání, jednání s lidmi a řešení obchodních kontraktů. Na toto

je třeba dbát v otázkách zajištění bezpečnosti, jelikož již samotná podstata těchto činností určuje specifika, s jakými bude muset osobní strážce pracovat. Ve většině případů je ochrana řešena při přesunech (pěších a automobilem), na veřejných prostranstvích (ulice, prostory před budovami, restauracemi) a právě prostory uvnitř komerčních budov. Převážně tam probíhají obchodní jednání.

- **Harmonogram majitele firmy**

Z podstaty podnikání je představitel a ředitel společnosti povinen starat se o chod firmy a s tím související zajištění obchodních zakázek a profitu. Tato činnost vyžaduje časté absolvování nových obchodních příležitostí a také osobní setkání s potencionálními zákazníky. Od toho se harmonogram těchto klientů odvíjí.

Hlavní aktivity:

- Přesun na schůzky,
- obchodní jednání,
- pracovní obědy,
- návštěvy konferencí a veřejných jednání,
- pořádání firemních akcí a večírků.

5.1.2 Mediální osobnost

Herci, zpěváci, modelky a významné umělecké postavy. Tito a mnozí jiní, jenž se řadí mezi osobnosti působící v showbusinessu, mají osobní strážce, spíše než k osobní ochraně, na budování své image. Tito lidé, kteří se ale samozřejmě primárně starají o jejich bezpečí plní úlohu „viditelné ochranky“, která se nesnaží splynout s okolím, ale naopak dát najevo svou přítomnost.

Je samozřejmé, že toto není pravidlem, spíše obecnou skutečností. Stejně i zde platí, že bodyguard plní své povinnosti v návaznosti na klientův harmonogram a musí řešit všechny rizikové situace. U této klientely jde spíše o řešení problémů a rizik v souvislosti se zhrzenými fanoušky a útoky, vydírání, výhrůžky na jejich osobnost z důvodu jejich slávy (ať už ze závisti, žárlivosti či jiné podstaty).

- **Harmonogram slavné osobnosti**

Hlavní náplní osoby působící v prostředí showbusinessu je „být viděn“. Ať už se jedná o fyzickou podobu této fráze či metaforickou. Zpěváci a herci musí své umění prodat

skrz koncerty a vystoupení i návštěvy společensko-kulturních akcí a festivalů. Umělci, jakými mohou být například malíři, skladatelé či návrháři poté svá díla vystavují a účastní se taktéž vernisáží a akcí, na kterých jsou jejich tváří a účinkujícími.

Hlavní aktivity:

- Přesuny na akce a představení,
- návštěvy společensko-kulturních akcí,
- koncerty a představení,
- účast na večírcích i dobročinných akcích,
- pořádání autogramiád a akcí.

5.1.3 Šéf mafie a podsvětí

Je zřejmé, že i kriminální prostředí má svá specifika a o to důležitější úlohu zde hraje bezpečnost a ochrana samotná. Jelikož se zde pohybují zúčastněné osoby velmi často za hranicí legálnosti a zákona je zřejmé, že i nebezpečí útoku na ně samotné může být větší (často v boji s konkurencí). Důležitým aspektem osobních strážců v podsvětí je potřeba budovat strach a agresivitu. Představitelé této profese jsou v kriminálním prostředí většinou velmi urostlé a vypracované postavy. Z tohoto těží již při prvním kontaktu, kdy si má potenciální útočník vše rozmyslet, jelikož ihned ví, kdo by v případě jeho útoku situaci řešil. Nároky na bodyguarda v podsvětí nejsou natolik vysoké, není třeba extrémního tréninku taktiky a techniky jako spíše fyzické síly a „pěstování“ agresivity.

- **Harmonogram vysoce postavené osoby působící v kriminální prostředí**

Je zřejmé, že v prostředí kriminality nejsou obecně platná pravidla a zákony respektovány. Osoby, které se v tomto sektoru pohybují většinou zachází svým chováním do extrémních situací, které ohrožují všechny zúčastněné. Jedná se především o konkurenční boj o prostředí, zakázky, obchod či služby. Platí zde také pravidlo, že na svou činnost a aktivity mají šéfové mafie „své lidi“ a tak se riziku sami vystavují výjimečně.

Hlavní aktivity:

- Přesuny na schůzky,
- setkávání se s partnery,
- „obchodní“ jednání.

5.2 Krizové situace – čemu se vyvarovat

Ve všech situacích, které reprezentují harmonogram té či oné klientely jsou společných rysem přesuny (pěší či automobilové) a návštěvy akcí, jednání v uzavřených i veřejných prostorech. Tyto situace musí být osobními strážci pečlivě nacvičeny a postupovat v nich se musí velmi pečlivým a zároveň striktně daným způsobem.

5.2.1 Pěší přesuny

Pěší přesuny jsou rizikem sami osobě, jelikož se klient i bodyguard ničím nechrání a vystavují se tak velkému riziku útoku. Nejlepším způsobem, jakým zajistit bezpečnost při peších přesunech, je co nejvíce samotné přesuny omezit či zkrátit jejich dobu na minimum, aby se riziko útoku co nejvíce minimalizovalo.

Pokud však i přesto je pěší přesun nutný, je třeba, aby osobní strážce dodržel striktní zásady.

Důležité činnosti u zajištění ochrany při peším přesunu klienta:

- Absolutní přehled,
- sledování situace před i za klientem,
- vnímání podezřelých lidí a faktorů,
- maximalizovat možný odstup od ostatních chodců,
- měnit pozice při chůzi.

5.2.2 Automobil

Přesuny automobilem bezpochyby patří mezi páteřní situace, ve kterých je třeba klienta, hlavně tedy při nástupu a výstupu, chránit. Důležitým prvkem úspěšného přesunu a ochrany klienta v rámci automobilu je samotná skutečnost, že vozidlo bude úspěšně fungovat a tedy bude řádně prohlédnuto a možné závady, které by mohly zkomplikovat převoz klienta, budou zjištěny a odstraněny dříve.

Důležité činnosti při zajištění ochrany a přesunu klienta vozidlem:

- Zajištění vozidla před možnými závadami,
- klient vždy nastupuje vzadu, vpravo,
- zajistit přistavení vozu co nejbližší ke klientovi,
- vždy se s klientem domluvit na konkrétním postupu nástupu a výstupu,
- přesun volit vždy co nejkratší a nejbezpečnější cestou,

- při příjezdu na místo vystoupit a zkontrolovat okolí, poté dovolit klientovi výstup,
- zaparkovat (couváním) vždy tak, aby v případě nutného rychlého odjezdu bylo vozidlo vždy připraveno.

5.2.3 Veřejné prostory

V případě schůzek ve veřejných prostorech (typicky setkání v restauracích, kavárnách, sálech apod.) je třeba vždy prostředí nejprve obhlédnout a seznámit se s ním, než bude klientovi dovoleno vstoupit a usadit se. Na toto je vhodné se dopředu připravit například i fotkami z veřejně dostupných zdrojů, mezi něž může patřit například internet.

5.2.4 Schodiště

U schodiště platí pravidlo, kdy strážce jde vždy před klientem a klient je u stěny. To platí jak při chůzi schodištěm nahoru, tak i dolů. Navíc je třeba vždy kontrolovat situaci. V každém případě je třeba dodržovat s klientem blízkou vzdálenost, aby v případě ohrožení mohl být chycen, pokryt strážcovým tělem a následně přesunut do bezpečí.

Shrnutí kapitoly

Pátá kapitola přibližuje a vysvětluje jednotlivé typy klientů osobních strážců a jejich pracovní harmonogram. Účelem je poskytnout ucelený pohled na klienta, jeho potřeby a požadavky ze strany osobní ochrany a také vědět, co jednotlivé typy osob v rámci svého pracovního dne dělají.

Druhou část kapitoly představuje výčet možných rizikových situací z pohledu ochrany, která jsou nejvíce pravděpodobná. Tyto situace dále více vysvětluje a přibližuje praktická část diplomové práce.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

6 MODELOVÁ SITUACE – OBCHODNÍ SCHŮZKA

V rámci praktické části diplomové práce, jenž je zaměřena na konkrétní analýzu modelové situace, je podrobně zpracován a prakticky, s pomocí fotodokumentace, vysvětlen postup zajištění klienta z pohledu osobní ochrany.

Dále jsou v praktické části diplomové práce detailně rozebrány a popsány rizikové situace, které mohou být v průběhu dne chvílemi možného útoku na klienta. Na základě toho byl vypracován harmonogram klienta, na kterém je analyzována a podrobně rozebrána schůzka s jeho obchodním partnerem.

Celá kapitola cílí na stručný, avšak detailním pohledem poskytnutý přehled jednotlivých kroků osobního strážce a klienta tak, jak by to ve skutečnosti mělo vypadat.

6.1 Úvod a scénář situace

Modelová situace je vztažena k pozici klienta, který je majitelem a ředitelem firmy, jenž usiluje o velkou obchodní zakázku, a kdy samotná zakázka je vyhlášena výběrovým řízením. Tato situace není daleko od reality, jelikož tyto praktiky se v prostředí obchodu a služeb dějí na trhu velmi běžně. Jednoduše zadavatel chce docílit efektivního poměru kvality a nákladovosti, a nechá tak zpracovat cenové nabídky služeb či výrobků. Tím, že zadavatel zakázky osloví konkrétní dodavatele služby či produktu automaticky vzniká prostor ke konkurenčnímu boji. V určitých případech může dojít k urážkám, výhrůžkám či dokonce skutečnému napadení zainteresovaných osob.

V rámci modelové situace řešíme ochranu majitele jedné z oslovených společností v rámci výběrového řízení na zajištění určité služby. Jedna z obchodních schůzek, kterou má v rámci svého harmonogramu ředitel společnosti se týká právě tohoto tendru. Tento člověk má svého osobního strážce, jelikož nyní řeší anonymní výhrůžky agresivně směřující na jeho osobu a rodinu. Klient ví, že jde o vyhrožování z důvodu zakázky, neboť jeho společnost má velké předpoklady k získání tohoto obchodu. Najal si z důvodu rizika a reálné hrozby ochranu sebe i své rodiny. Tuto ochranu zajišťuje soukromá bezpečnostní služba zaměřená na osobní ochranu klientů.

Z pohledu osobní ochrany se jedná o krátkodobý projekt, jelikož výběrové řízení trvá 30 dnů, avšak nyní do konce termínu k podání nabídek zbývá 10 dnů a teprve až nyní přišly výhrůžky ze strany konkurence. Klient tedy dostal obavy o sebe a rodinu, jelikož je mu vyhrožováno možným útokem.

Bezpečnostní agentura se s klientem domluvila na desetidenním programu ochrany 2 strážci, s možným prodloužením této doby dle situace, kdy rodinu hlídá jeden z bodyguardů a klienta pak v rámci jeho osobní ochrany druhý ze strážců. Rozsah ochrany je v návaznosti na klientův harmonogram celodenní.

Klient řeší v rámci svého pracovního harmonogramu po většinu času klasické obchodní aktivity, mezi něž patří mimo jiné také schůzka s jeho dlouhodobým obchodním partnerem, se kterým se společně podílí na tvorbě nabídky pro zadavatele zakázky.

Tab. 3 Denní aktivity ředitele firmy

HARMONOGRAM ŘEDITELE SPOLEČNOSTI (se zvýrazněním aktivity použité k modelové situaci)		
Čas	Aktivita	Prostředí
6:00 – 7:00	Ranní cvičení	Domov
7:00 – 8:00	Hygiena a snídane s rodinou	Domov
8:00 – 8:30	Přesun do firmy	Automobil
8:30 – 10:30	Firemní porada	Kanceláře firmy
10:30 – 11:00	Přesun do restaurace	Automobil
11:00 – 12:30	Pracovní oběd s novým obch. partnerem	Restaurace
12:30 – 13:00	Přesun do společnosti současného obch. partnera	Automobil
13:00 – 14:30	Jednání se stávajícím obchodním partnerem	Kanceláře firmy obchodního partnera
14:30 – 15:00	Přesun zpět do firmy	Automobil
15:00 – 18:00	Kancelářská práce	Kanceláře firmy
18:00 – 18:30	Přesun domů	Automobil
18:30 – 19:30	Pobyt s rodinou	Domov
19:30 – 20:00	Přesun na večírek	Automobil
20:00 – 22:00	Večírek	Konferenční sál hotelu
22:00 – 22:30	Přesun domů	Automobil

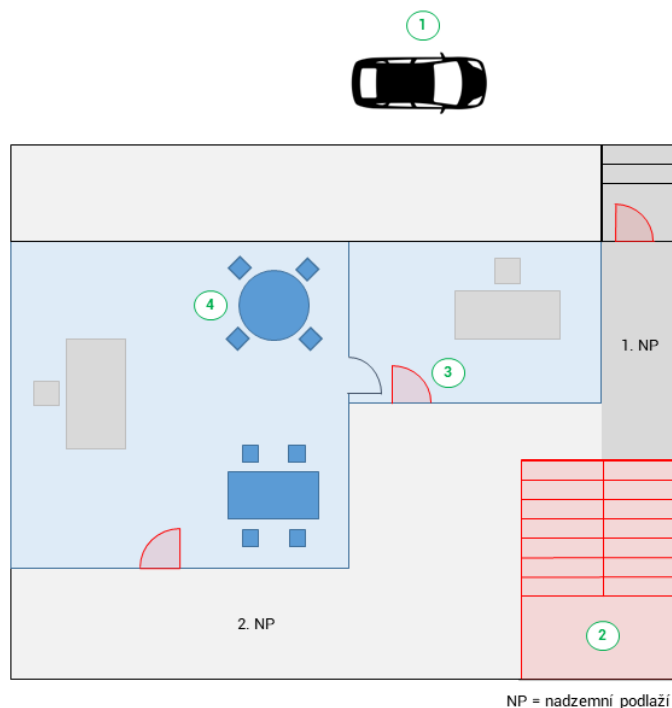
Již na první pohled je z uvedeného harmonogramu patrné, že například přesun automobilem je velmi častou aktivitou, a to nejen pro konkrétního ředitele firmy, ale prakticky kteréhokoli soudobého klienta.

Dále je tabulce naznačeno, že v rámci dne proběhla schůzka, při které bylo třeba zajistit z pohledu osobní ochrany. Jedná se o již zmíněný přesun z vozidla na místo setkání a zpět a bezpečný odjezd s klientem z místa setkání.

Do jisté míry lze tvrdit, že rizikovým okamžikem může být jakákoli aktivita klienta, avšak pro účely zpracování praktické části byla vybrána právě obchodní schůzka se současným firemním partnerem.

6.2 Podrobné schéma situace

K modelové situaci bylo dále zpracováno a graficky znázorněno prostředí schůzky. Jedná se o půdorys kancelářských prostor, kde proběhla schůzka. Kanceláře se nacházejí ve druhém nadzemním podlaží, a tedy je klientovi i strážci známo, jak bude prostředí schůzky vypadat. Klient svému strážci prostory podrobně popsal, jelikož je obchodní partner již dlouholetým známým, a tak zde v kancelářích již několikrát jednali.

Obr. 55 Schéma modelové situace

Postup řešení situace strážcem z pohledu schématu:

1. Vysednutí z vozu a přesun do budovy.
2. Zajištění schodiště.
3. Zajištění vchodu do kanceláře, ohlášení příchodu sekretářce.
4. Asistence na schůzce.

Jako alternativní zdroj, který bodyguardovi poskytl potřebné informace o prostorech a prostředí schůzky, se ukázal internet. Na stránkách má obchodní partner vizualizaci svých kanceláří, což lze velmi dobře použít k přípravě ochrany.

Obr. 56 Vizualizace prostor, v nichž proběhlo setkání

6.3 Analýza modelové situace

Celkově je třeba analyzovat největší počet rizik a připravit se především na možné situace.

Rizikové momenty z pohledu ochrany klienta:

- Výstup a nástup do vozu,
- pěší přesun,
- chůze schodištěm,
- vstup do kancelářských prostor,
- posezení při jednání.

Toto vše i za opačného postupu, jelikož strážce s klientem na schůzku přijede a následně zase společně odjedou. Pomocí fotodokumentace jsou právě tyto kroky podrobně zkoumány a vysvětleny. Samotná modelová situace je znázorněna již od příjezdu klienta, přes pěší přesun po schodišti do kanceláří, kde následně proběhne jednání a zpět.

Důraz je kladen na pečlivý popis jednotlivých kroků, které jsou prováděny tak, jak by ve skutečnosti osobní strážce jednat měl. Je třeba zdůraznit, že v rámci České republiky jsou útoky na klienty, a tedy i zásah osobních strážců spíše výjimkou, avšak vyloučeny zcela jistě nejsou.

Tuto modelovou situaci je možno brát jako nezávazné doporučení všem potenciálním uchazečům o profesi osobního strážce.

6.3.1 Příjezd klienta – výstup z vozu, příchod do kanceláří

Již samotný příjezd na obchodní jednání a následný výstup z automobilu je značně rizikovou záležitostí. A to především tehdy, kdy není dobře známo prostředí schůzky. V našem případě má strážce, který je současně i řidičem vozu, podrobný popis od klienta. Ví tak, kde přesně má zaparkovat i jakým způsobem, aby bylo vše co možná nejvýhodnější z pohledu rychlého odjezdu v případě možné hrozby.

V případech, kdy situace, jak už materiální, ekonomická, tak lidských zdrojů dovolí, je vhodné k těmto úkonům využít více ochránců. Řidiče, doprovod a samotného strážce.

Obr. 57 Klientův vůz

Obr. 58 Pozice klienta

Ve všech případech je třeba, abych seděl klient na sedadle vpravo vzadu. Je to z prostého důvodu – vysedání. Není žádoucí, aby v případě zastavení a nutnosti vystoupení vcházel klient do vozovky. Za zmínku stojí dodat, že jako vozidlo pro klienta je vždy vhodné

použit takové, které má tónovaná skla. To značně snižuje agresorovu možnou orientaci a přehled o pozici klienta.

V rámci vozidla se setkáváme s problematikou skrytého nošení, krytí i tasení současně. Jako první je třeba volit efektivní způsob nošení zbraně ve vozidle. Osobní strážce má svou zbraň v kydexovém vnitřním pouzdru. Toto je velmi vhodné vybavení pro skryté a pohodlné nošení. V případě sezení ve voze lze totiž pouzdro pohodlně umístit jak na pozici apendixu, tak bez problému ponechat standardně na pozici, která střelci vyhovuje nejlépe.

Obr. 59 Možné pozice zbraně při sezení ve voze

Mezi další alternativy skrytého nošení zbraně ve vozidle lze využít odložení zbraně například na sedadlo či do otevřené přihrádky, pokud to daný vůz dovolí. Důležité je, aby v případě potřeby byl ke zbrani okamžitý možný přístup.

Obr. 60 Výstup strážce z vozidla

Po pečlivém zaparkování vozu je třeba se ujistit, že je možné bezpečně vysednout. Jako první vysedá z pozice řidiče strážce. Při vysedání je třeba pečlivě kontrolovat situaci kolem vozu. Převážně právě místa, která nebyly z vozidla dostatečně viditelná. Následně se strážce přesune ke dveřím klienta.

Obr. 61 Zavření dveří

Obr. 62 Přesun ke klientovi

Přesun za klientem je vždy realizován ze zadní části vozidla. To především z důvodu celkového přehledu o situaci a proto, aby se strážce neotáčel zády ke klientovi a měl jej stále na očích. Jakmile je strážce u dveří, klient sám následně vysedá z vozu.

Obr. 63 Vysedání klienta z vozidla

Po vyesnutí klienta z vozu strážce vozidlo uzamkne a oba se odeberou do kanceláří firmy, kde proběhne schůzka. Vždy je ideální volit parkování nejbližší k možnému vchodu do prostor, aby byl pěší přesun co možná nejkratší a rychlý.

Při chůzi jde klient tak, aby jej měl strážce vždy „na dosah ruky“. Chůze je plynulá, zcela běžná. Není třeba jevit známky osobní ochrany a zbytečně ji zdůrazňovat. Naopak je mnohem lepší a věci přínosnější, když strážce působí spíše jako kolega, spolupracovník.

Obr. 64 Kontrola prostředí

Obr. 65 Klient vždy mírně vpřed

V případě, kdy je osobní ochrana prováděna jedním strážcem, který je zároveň řidičem, jde poblíž za klientem tak, aby se v případě potřeby přesunul před či vedle něj. Jinak by situace vypadala v případě dalšího možného doprovodu.

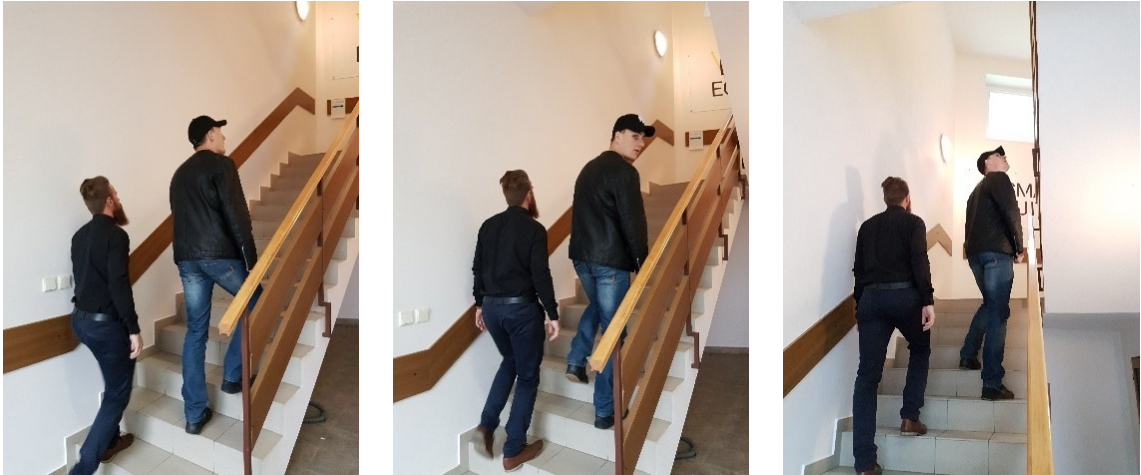
Veškeré činnosti spojené s ochranou klienta i ty, které se týkají jeho přesunu jsou plně v režii osobního strážce. Je nutné, aby v průběhu chůze navíc pozoroval okolí, a reagoval tak na možné podezřelé jevy. Další činnosti, které provádí strážce jsou otevírání dveří, kontrola prostor, signalizace ohrožení klienta a následná eventuální evakuace.

6.3.2 Příchod na schůzku – schodiště a kancelářské prostory

Poté, co klient i strážce dorazí dovnitř firemních prostor vchází po schodišti do prvního patra, kde se nachází kanceláře obchodního partnera. Při chůzi na schodišti je třeba vždy dodržet zásadu, že bodyguard jde první a kontroluje situaci a okolí. Zároveň má od

klienta patřičný odstup, nikoli však velký, aby v případě nouze mohl poskytnout krytí a přesunutí klienta do bezpečí. V momentě, kdy by si to situace žádala, může provést reakci na útok.

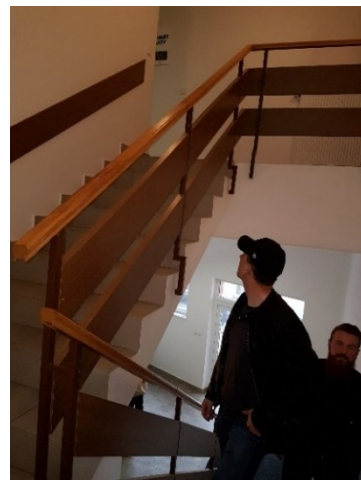

Obr. 66 Chůze po schodech – strážce kontroluje situaci

Při chůzi se osobní strážce ujistí o bezpečí na schodišti. Při zjištění nebezpečí či nejistotě je vždy ideální klienta přidržet volnou rukou a naznačit tak, aby zpomalil nebo zastavil. Pokud je vše v pořádku, pokračuje se v chůzi dále. Schodiště představuje velké riziko z pohledu krytí. Jde vidět, že v případě útoku na klienta na schodech je zde velmi málo krycího prostoru k zajištění bezpečnosti. Pokud by došlo k potřebě užití zbraně, vždy bude probíhat tasení jednoruč, neboť druhou rukou bodyguard kryje a zabezpečuje klienta.

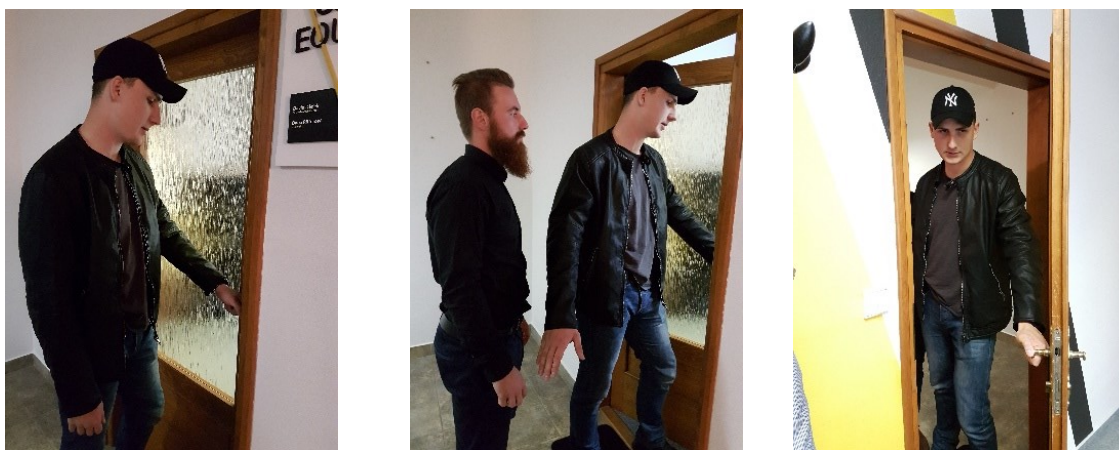
Obr. 67 Kontrola schodiště

Obr. 68 Kontrola patra

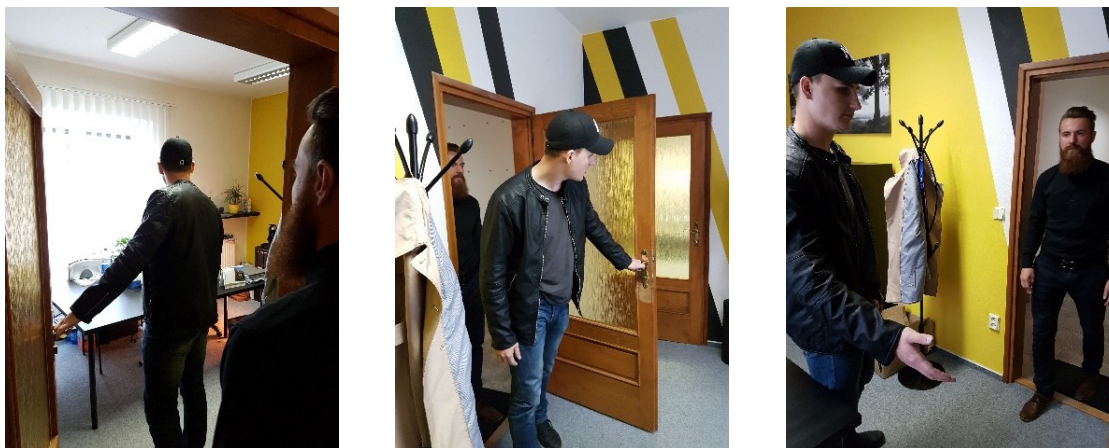
Při vstupu do kanceláří platí stejné pravidlo, jako při chůzi na schodišti. Bodyguard vstupuje do dveří jako první a ujišťuje se, zda je vše v pořádku. Dále uvádí klienta a oznamuje sekretářce či kompetentní osobě, že jsou zde. Po souhlasu asistentky dává pokyn klientovi a oba vcházejí do kanceláří.

Za zmínku v tomto případě stojí za to zdůraznit právě ruku, kterou dává strážce klientovi najevo „počkej, zkontroluji to“. Lze tak velmi přirozeně naznačit, zda je vše v pořádku a klienta pustit dále, či jej v opačném případě zastavit.

Obr. 69 Vstup do kanceláří a ohlášení příchodu

V případě podezření, že je něco v nepořádku, je třeba klienta ihned odvést zpět do auta a situaci tak nejrychleji ukončit. V žádném případě se nesmí strážce jakkoli zapojovat do situace, která nemá s povahou ochrany klienta cokoli společného. V naší modelové situaci je však toto riziko málo pravděpodobné, jelikož se jedná o návštěvu obchodního partnera, a tak dává strážce pokyn klientovi k bezpečnému vstupu.

Obr. 70 Vstup klienta do prostor kanceláří

6.3.3 Schůzka s obchodním partnerem

U schůzky je třeba řešit otázku sezení při jednání. V naší modelové situaci je obchodní partner obeznámen se situací a tedy ví, že klient má bodyguarda. V tomto případě se volí sezení, kdy samotné jednání probíhá bez přítomnosti strážce, avšak ten není zcela mimo místnost, ale zajišťuje bezpečnost od konferenčního stolku. Tato metoda je více uvolněná a nabízí obou obchodníkům více pohodlí a prostoru k řešení problematiky vztahující se k jejich kontraktu.

Obr. 71 Jednání bez strážce

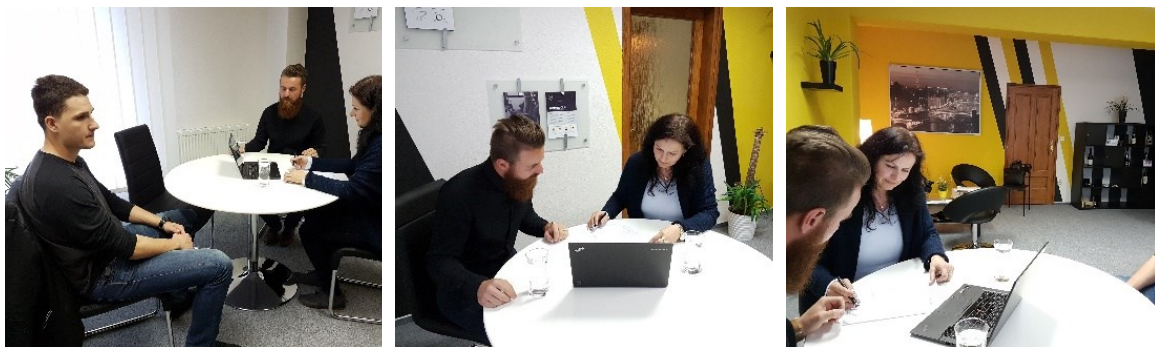
Obr. 72 Vedle sedící strážce

V případě, kdy by se však obchodníci neznali nebo i přes důvěru by klient trval na tom, aby byl strážce přítomen u jednacího stolu, lze využít k sezení dvou situačních pozic. V naší modelové situaci byl použit na jednání kulatý stůl se čtyřmi židlemi, a to samo o sobě velmi striktně omezuje možnost volby sezení.

Za první možnou variantu sezení lze považovat určitý „ústupek“ ze strany strážce. Jedná se o situaci, kdy klient zaujme sezení po boku svého obchodního partnera. Tato situace je vyhovující pro kvalitní a pohodlné jednání, avšak je již hůře řešitelná z pohledu bezpečnosti, jelikož v případě náhlého přepadení či útoku musí klient celý stůl oběhnout, než se dostane do krytí ke strážci. V rámci naší situace je to nejideálnější možné řešení.

Na otázce, jak se bude u jednání sedět a jak bude celá situace probíhat, by se měli jak klient, tak strážce předem vždy domluvit.

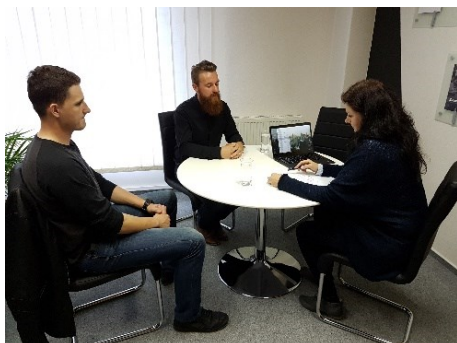

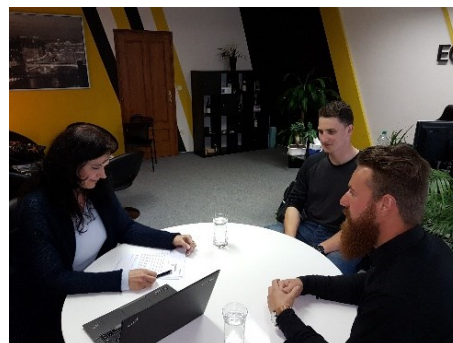
Obr. 73 Pozice klienta po boku obchodního partnera

Druhou možností sezení je situace, kdy bude klient sedět na místě vedle strážce. Ačkoli to bude méně pohodlné jednání s partnerem, zajistí se maximální možná bezpečnost v rámci samotné schůzky, jelikož jakýkoliv útok vedený v prostorech kanceláře, by musel přijít ať už dveřmi před, či vedle strážce, a byl by pravděpodobně odražen bodyguardem.

Sezení bodyguarda u jednání je více časté například ve veřejných prostorech – restauracích, kavárnách apod. V takových případech, pokud je to možné, je velmi vhodné, aby hrál strážce roli společníka a zapadl tak více do přirozeného děje.

Obr. 74 Sezení vedle sebe

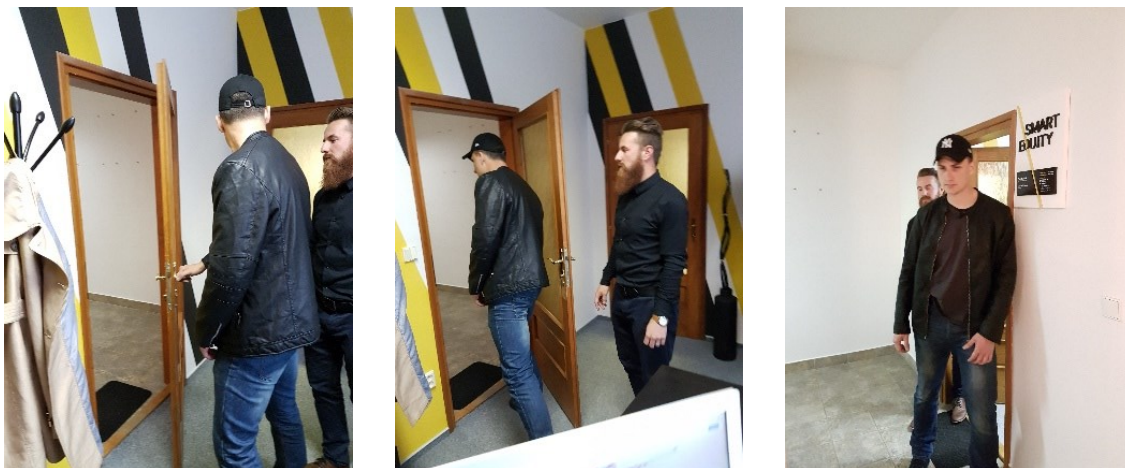

Obr. 75 Strážce kryje možný útok

V prostorech kanceláří (obecně i veřejných prostor) je z pohledu ochrany třeba řešit především otázku krytí. Bodyguard by měl vždy využít efektivní obrany. V závislosti na situaci bude mít vždy možnost tasení jak obouruč (v případě, že řeší útok a klient je v krytu), tak jednoruč. Klienta má však vždy prioritně povinnost dostat do krytu a bezpečí. K tomu může v krizové situaci posloužit i nábytek či například stůl a vybavení dané místnosti a prostředí. Vždy je třeba mít však připravenou únikovou cestu a plán na základě kterého by byl proveden únik zcela do bezpečí.

6.3.4 Odjezd klienta – přesun z kanceláří zpět do vozu

Po jednání následuje přesun zpět do vozu a následně odjezd z firmy. Jakmile skončí obchodní schůzka je postup odchodu velmi podobný činnostem, které jednání předcházely. Strážce tedy vychází jako první z kanceláří a po kontrole a ujištění se, že je vše v pořádku, dává klientovi pokyn k přesunu. Stejným způsobem, jako při vcházení do kanceláří, může a nemusí dát klientovi znamení rukou.

Obr. 76 Odchod klienta z prostředí kanceláří

Při následném scházení schodů je postup také téměř totožný, jako je tomu při chůzi vzhůru. Klient je za strážcem a ten kontroluje prostor pod schodištěm a samotný vchod do budovy. V případě, že by se dělo něco podezřelého nebo zde bylo riziko napadení, je třeba se zpět stáhnout do prostor kanceláří, zamknout se a zavolat pomoc.

Obr. 77 Ujišťování se

Obr. 78 Scházení schodiště

6.3.5 Možné řešení potencionálního útoku na vozidlo

Z důvodu znázornění problematiky možného útoku na vozidlo zde uvádíme také příklad řešení situace, kdy je bodyguard nucen použít k odražení útoku zbraň. Jedná se o krajní případ, kdy je klient ve voze napaden střelnou zbraní a strážce tak musí tu samou sílu využít k odražení tohoto útoku. V případě střelby z auta je možno využít převážně dvou metod.

Možnosti tasení jsou v prostoru vozidla velmi ztíženy. Je třeba nosit zbraň v místě, kde je to možné z důvodu pohodlí, ale i efektivního a bezpečného tasení.

Jako první možnost může být využití střelby z okýnka vozidla. To má však své zásadní úskalí. Fakt, že je třeba delší dobu čekat, než se okýnko stáhne, značí, že je více než nepraktické této metody využít. V případě, že by však bylo okýnko staženo, může se této metody využít. Obecně se ze zásady nedoporučuje okýnka vozu stahovat. Není to nutné a spíše to nahrává případnému útočníkovi.

Bodyguard může při mírném výklonu hlavy s pečlivým mířením střílet.

Obr. 79 Střelba z otevřeného okýnka

Druhou možností je střelba z pootevřených dveří. Výhodou této metody je její rychlost a praktičnost. Jelikož jde v krizové situaci vždy především o čas a o to udělat věci co možná nejjednodušeji, je tato metoda svou možností rychlého provedení a jednoduchosti nejčastěji upřednostněna.

Strážce pootevře dveře vozu a ty pak následně zapře nohou. To zaručí jak pohodlné zapření a střeleckou pozici, tak také zachová určité krytí dveřmi vozu.

Obr. 80 Střelba s pomocí pootevřených dveří

Z pohledu krytí je vozidlo jen omezenou „překážkou“ mezi útočníkem a bodyguardem. Pokud uvažujeme vozidla, která nejsou vybavena vyšším stupněm ochrany, představují krytí ve voze především samotné dveře či palubová deska, za kterou se může strážce skrčit. Jistě to však nedostačuje do té míry, aby byl zcela chráněn.

Provedení kvalitní osobní ochrany v rámci námi ilustrované modelové situace lze shrnout do rámcového postupu, který by měl zahrnovat především:

- Kvalitní seznámení se se situací a prostředím,
- zjistit co nejvíce informací o schůzce, obch. partnerovi klienta, prostorech apod.,
- pečlivě analyzovat případná rizika a hrozby,
- konzultovat jednotlivé kroky a postup s klientem,
- připravit veškeré vybavení, ověřit funkčnost.

Mimo výše zmíněné body závisí kvalita osobní ochrany na otázce kvality a tréninku samotného osobního strážce. Tím, že nikdy nelze pečlivě namodelovat všechny situace, je třeba stále v rámci tréninku zkoušet nové akce a scénáře v rámci prostor, prostředí, povětrnostních vlivů a časových možností. Pro tento trénink je většinou ideální využívat prostory střelnice, která nabízí možnosti dynamické střelby v kombinaci s možným uspořádáním krytů a překážek.

Základním parametrem tréninku bodyguarda se více věnuje sedmá kapitola diplomové práce.

Shrnutí

V rámci hlavní praktické části diplomové práce jsou rozebrány a podrobně vysvětleny jednotlivé části přípravy, analýzy a samotného provedení osobní ochrany klienta v harmonogramu jeho pracovního dne při obchodní schůzce s jeho firemním partnerem. Kapitola se podrobněji věnuje krokům, které pomocí fotodokumentace více zkoumá a popisuje tak, aby byly kroky čtenáři co nejvíce pochopitelné a jasné.

Specifika obranné střelby jsou v souvislosti s osobní ochranou v námi prezentované modelové situaci více rozebrána z pohledu, jakým mohou být využita, i kde je jejich omezení. Modelovou situací bylo objasněno, že například kvalitního krytí nelze v ve veřejných prostorech či schodišti nikdy dosáhnout stejně tak, jako je třeba přizpůsobit způsob skrytého nošení zbraně jízdě ve vozidle se schopnostmi jejího následného použití.

Jednotlivé postupy je možno brát jako možný postup doporučení, jakým způsobem vykonávat jak osobní ochranu klienta, tak i samotnou sebeobranu. Jistě existují i jiné metody, které mohou konkrétní situace zvládnout jiným způsobem, protože je vždy více možností, jak jednotlivé postupy zajistit. Metody, které byly použity a popsány v rámci této kapitoly považujeme za správné právě z důvodu jejich efektivity, jednoduchosti a časové nenáročnosti.

7 VÝCVIK A TRÉNINK OSOBNÍHO STRÁŽCE V KOSTCE

Tato kapitola se věnuje stručnému popisu a vysvětlení kvalitní přípravy a tréninku osobní ochrany z pohledu obranné střelby.

Je především nutné zdůraznit, že pravidelný trénink a cvičení „živých“ situací je stejně tak nutností, jako kvalitní zvládnutí jednotlivých specifik obranné střelby, které byly v této práci zmíněny. Jelikož se jedná o metody, při kterých musí být střelec schopen se věnovat právě nastalým situacím, není možné, aby přemýšlel nad metodikou jednotlivých prvků.

Proto, aby byl střelec úspěšný je víc než třeba tzn. „drilu“, tedy pečlivého pravidelného tréninku. Mimo jiné je zde zmíněn přehled pojmů, znalostí a cvičení, které jsou nezbytnou součástí kvalitního výcviku profese osobního strážce. Přehled hlavních charakteristik profese bodyguarda se skládá se shrnutí hlavních bodů této práce a měl by sloužit především jako jednoduchý a přehledný manuál.

7.1 Vybavení osobního strážce

Jako téměř každá profese má i osobní strážce své patřičné a specifické vybavení. Jedná se o hlavní výzbroj a výstroj, bez které lze jen těžce kvalitně plnit náročné pracovní úkoly, jakými jsou ochrana osob.

Zcela zásadní je pečlivá příprava a kontrola jednotlivých druhů výstroje a výzbroje.

Mezi základní a nejčastější výzbroj bodyguarda patří:

- a) Zbraně
  - Chladné zbraně (řezné – nůž)
  - Palné zbraně (primární a sekundární)
- b) Obranné prostředky
  - Úderné (teleskopický obušek, kubotan)
  - Chemické prostředky (obranný sprej)
  - Světelné prostředky (svítilna)
  - Poutací prostředky (jednorázová pouta)

Mezi základní výstroj bodyguarda řadíme:

- a) Ochranné prostředky
  - Balistická ochrana (vesta)
- b) Spojovací technika
  - Radiostanice (s náhlavní soupravou, bez náhlavní soupravy)
  - Mobilní telefony
- c) Doplnkové vybavení
  - GPS lokátory
  - Baterka

S veškerým tímto vybavením je třeba, aby se strážce dobře seznámil a naučil pracovat právě ve fázi tréninku. Z pohledu obranné střelby je patřičný důraz kladen na bezpečnou manipulaci zbraně.

7.2 Potřebné dovednosti a trénink

Samotný výcvik by měl být tvořen scénáři, které co možná nejlíže reflektují reálné situace, kterým může osobní strážce v praxi čelit.

7.2.1 Taktické znalosti

Taktické znalosti tvoří souhrn speciálních dovedností, jenž řadu z nich řeší strážce intuitivně.

Výcvik taktiky zahrnuje především:

- Prevenci a předcházení vzniku rizikových situací,
- vytvoření co nejvýhodnějších podmínek na počátku střetnutí,
- optimální reagování na změny vývoje,
- zajištění nutných úkonů po skončení situace.

Důležité je si uvědomit, že nedodržení některých z výše uvedených bodů může zapříčinit, špatné provedení následného kroku. Důležitým faktem k zdárnému absolvování a správnému provedení jakékoliv taktiky je psychická příprava a odolnost. Toho se dá lépe docílit právě častým opakováním práce se zbraní s možným sparingpartnerem. Tím se zajistí

již dostatečná výše psychické náročnosti, jelikož má střelec zodpovědnost za bezpečnost další osoby.

7.2.2 Technické dovednosti

V rámci základní techniky obranné střelby není třeba, aby strážce zvládal dokonalou střelbu na dlouhé vzdálenosti, protože je velmi málo pravděpodobné, že bude třeba tohoto v praxi využít. Naopak umění střelby jednoruč, krytí klienta sekundární rukou a zvládnutí přesné střelby na blízkou vzdálenost s využitím krytů je pro strážce zásadní.

Kromě obranné střelby využívá bodyguard množství obranných i ochranných prostředků, spojovací a komunikační prostředky a v určitých případech také práci v týmu.

Mezi základní rysy techniky v rámci obranné střelby patří:

- Úchop zbraně (jednoruč, obouruč),
- střelecký postoj (základní, v kleče, v dřepu, v leže),
- mířená a dynamická střelba,
- skryté nošení,
- tasení (jednoruč, obouruč, a to ze všech pozic),
- nestandardní nabíjení zbraně,
- střelba z různých pozic,
- využití krytů a střelba z nich (vysoký, střední, nízký),
- pohyb se zbraní.

Právě tyto body tvoří páteř výcviku bodyguarda v rámci kurzů obranné střelby. Všechny tyto úkony bude vždy vyžadovat při své práci z pohledu možného užití obranné střelby.

7.2.3 Specifika obranné střelby

Níže je přehled toho nejdůležitějšího pro jednotlivá specifika.

- **Skryté nošení**

Velmi důležité je při tréninku postupovat a dbát zásad tak, aby úkony, které bude strážce praktikovat v praxi, byly „ostře“ cvičeny. Není účelné si výcvik jakkoli ulehčovat například vnějším pouzdrem pro větší pohodlí.

Jakýkoli trénink je třeba absolvovat s oblečením, které strážce standardně nosí. Doporučuje se volný oděv. Nejčastěji se využívají větrovky, blůzy, saka, lehké vesty apod.

Vždy v kontextu s patřičnou aktivitou. Výcvik musí reflektovat realnost dané situace, a je tedy mimo jiné nutné pracovat již v režimu skrytého nošení zbraně pod oděvem či například v ledvince.

- **Tasení**

Je třeba se naučit právě tu metodu tasení, která bude v rámci obranné střelby nejvíce efektivní. Důležité je, aby si střelec tento úkon zcela osvojil a pracoval již z výše uvedeným skrytým nošením.

Dále je patřičně nutné mít zvládnutou metodu tasení zbraně s, a bez náboje v komoře. Ve většině případů osobní obrany se doporučuje mít zbraň nabitou. Toto musí mít střelec na paměti a přistupovat ke všem úkonům s patřičnou bezpečností. Zvláště' jedná-li se o tak rychlý proces, jaký samo tasení představuje.

- **Úchop zbraně**

Úchop zbraně navazuje na úkon tasení. Od toho, jak střelec tasí (jednoruč, obouruč) se odvíjí následný úchop zbraně.

Zde stojí za zmínku mít nacvičený správný, a především pevný úchop. Projeví se hlavně u série výstřelů. Dále je třeba mít dominantní ruku pevně nataženou, aby nedocházelo k závadě na zbrani tím, že nebude mít závěr zbraně dostatečně pevnou „zarážku“. To v praxi znamená, že závěr nedojde až do konce a správně tak nenabije následující náboj. Pistole se poté vyskytne ve stavu závady.

- **Nestandardní nabití zbraně**

Ačkoli bylo řečeno, že se v rámci obranné střelby, a ve vztahu k osobní ochraně především, doporučuje nosit náboj v komoře, je třeba znát i nestandardní metody nabití zbraně pro případy, kdy nebude z jakéhokoli důvodu zbraň nabita.

Bavíme se především o nabití o patu obuvi, opasek nebo pouzdro. V zásadě o cokoli, o co se může zapřít hledí zbraně. Je třeba tuto metodu cvičit ze začátku s cvičným nábojem, jelikož zbraň míří vždy jinam, a dokonce může mířit na část těla (v případě nabití o opasek). Obecně se doporučuje se těmito technikám vyhnout, právě správným tasením či nejjednodušeji již nabitou zbraní.

- **Střelecké pozice**

Různé jiné střelecké pozice, než je standardní střelecký postoj, jsou další z hlavních specifíků, která obrannou střelbu odlišují od jiných typů střelby.

Situace, při nichž může být v praxi obranná střelba realizována (typicky střelba na krátkou vzdálenost, překvapivý útok apod.) samy o sobě patří do kategorie, které se řadí do střelby z jiných než zcela standardních pozic.

V rámci výcviku je třeba se zaměřit na efektivní a rychlé zaujetí všech těchto pozic. Jedná se především o techniku zaujetí pozice kleku, dřepu, lehu na břicho a na zádech s následnou přesnou střelbou. Nemělo by být opomenuto trénování střelby zpoza krytu, především z pozice vhodné vzdálenosti střelce od krytu, a také pilování samotného krytí za překážkou tak, aby byla vždy silueta střelce co možná nejmenší.

Shrnutí

Cílem sedmé kapitoly je poskytnout čtenáři či možnému zájemci o profesi osobního strážce konkrétní doporučení v návaznosti na trénink a výcvik obranné střelby, převážně tedy z pohledu specifíků obranné střelby.

Jedná se o krátký, avšak výstižný sylabus metod jednotlivých specifíků. Tyto a mnohé další metody poté střelec, až už osobní strážce či téměř kdokoli, kdo využívá a cvičí obrannou střelbu, využije v efektivní profesní obraně či sebeobraně.

ZÁVĚR

Osobní ochranu vykonává každý z nás. Starost o zdraví a bezpečnost je od přírody dána, a tak má každý člověk potřebu se vyhýbat hrozbám, a ne jim čelit. Na těchto principech staví jak sebeobrana, tak i profesní obrana.

Osobní strážce je v dnešní době znám převážně z médií, kde je jeho osoba prezentována, nutno zdůraznit, že často zkresleně, jako akční hrdina rozhodnutý obětovat pro záchranu klienta zdraví i život. Realita je však taková, že primárním cílem je otázka bezpečí nejen klienta, ale právě i bodyguarda. Na druhou stranu by měl být každý strážce schopen postavit se mezi klienta a hrozbu.

Dnešní bodyguardi jsou lidé s velmi kvalitními dovednostmi a vlastnostmi, mezi které patří inteligence, trpělivost, diskrétnosti a vůle se stále učit novým věcem. Jejich práce je převážně vázána na přesuny a schůzky či akce, které jejich klienti mají. Mimo tyto činnosti zahrnuje práce osobního strážce celou řadu činností, které se ve velké míře opírají o informace na jejichž základě jsou voleny následné postupy. Ty strážce získává z veřejných a dostupných zdrojů či vlastním přičiněním a jednáním. Velmi důležitou vlastností je mlčenlivost a utajení všech informací, které o klientovi má.

V rámci teoretické části práce zaměřené na specifika obranné střelby v rámci osobní ochrany byla podrobně rozebrána terminologie a hlavní odlišnosti, které dělají obrannou střelbu právě tak unikátním „odvětvím“ střelectví. V rámci právního rámce byly vysvětleny nejdůležitější legislativní podmínky pro práci v oblasti osobní ochrany i situace, které střelci dovolují použití zbraně, aniž by bylo jeho jednání trestným činem. Dále je zde zmíněno a rozděleno prostředí a klientela, se kterou osobní strážci pracují. Tato znalost je nutná, jelikož poznání a porozumění svému klientovi je vždy klíčem ke kvalitní a efektivní komunikaci, jenž je v tomto oboru zásadní.

Hlavní podstatou praktické části diplomové práce je přiblížit čtenáři ucelený pohled na problematiku činnosti osobního strážce. K tomu byla vytvořena modelová situace, která byla schematicky znázorněna, analyzována a reálně provedena. Výstupem je tak fotografické znázornění jednotlivých úkonů a činností. Čtenář si tak může velmi jednoduchým, avšak zároveň efektivním způsobem přiblížit tuto profesi na základě reálných poznatků i konkrétních metodických postupů, s nimiž se v jednotlivých situacích osobní ochrany setká.

Myšlenkou praktické části bylo vytvořit jakýsi „manuál“ možných a doporučujících aktivit v rámci výkonu ochrany klienta, který jede na obchodní jednání za svým firemním partnerem. Tato situace reprezentuje velkou část práce a činností osobního strážce, neboť se zde čtenář setká s hlavními charakteristikami této profese.

Obranná střelba má v souvislosti s osobní ochranou velmi důležitou roli. V situacích, kdy není jiného východiska, a je tedy nutné sáhnout po tak extrémním řešení, jako je palná zbraň, je nutné, aby byla použita především jako odstrašující prostředek proti hrozbě, jenž trvá. Teprve poté, co se nepodaří ani tímto způsobem jednání agresora a útočníka odvrátit přichází střelba. Nutno zdůraznit, že v rámci České republiky je případů použití obranné střelby v rámci osobní ochrany velmi málo. Svědčí to nejen o bezpečnosti v zemi, ale i o tom, že zbraně jako takové mohou sami o sobě zajišťovat bezpečí. Již pouze představa, že případný útok na někoho, kdo by na svou obranu (či obranu někoho jiného) mohl použít střelnou zbraň, je do velké míry děsivá a odstrašující.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] DĚDEK, David. *Specifika a využití obranné střelby v prostředí průmyslu komerční bezpečnosti*. Zlín, 2015. Bakalářská práce. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně. Vedoucí práce Ing. Dora Lapková.
- [2] LUKÁŠ, Luděk. *Bezpečnostní technologie, systémy a management I*. Zlín: Radim Bačuvčík – VeRBuM, 2011. ISBN 978-80-87500-05-7.
- [3] FIEDLEROVÁ, Tereza. *Profesní obrana z pohledu trestního zákoníku*. Zlín, 2015. Diplomová práce. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně. Vedoucí práce Ing. Dora Lapková.
- [4] LUKÁŠ, Luděk. *Bezpečnostní technologie, systémy a management II*. Zlín: Radim Bačuvčík – VeRBuM, 2012. ISBN 978-80-87500-19-4.
- [5] Zákon č. 119/2002 Sb. *Zákony pro lidi.cz* [online]. Zlín: AION CS, 2017 [cit. 2017-04-07]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2002-119#cast1>
- [6] Zákon č. 40/2009 Sb.: Trestní zákoník. *Zákony pro lidi.cz* [online]. Zlín: AION CS, 2017 [cit. 2017-05-15]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-40>
- [7] Zákon č. 141/1961 Sb.: Zákon o trestním řízení soudním (trestní řád). *Zákony pro lidi.cz* [online]. Zlín: AION CS, 2017 [cit. 2017-05-15]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1961-141>
- [8] Politika kolem směrnice: S jakou částí směrnice má vaše sdružení LEX největší problém? Nebo prostě nejde rozdělit a je a priori celá špatně? *LEX: Sdružení na ochranu práv majitelů zbraní* [online]. Praha: LEX, 2017 [cit. 2017-04-17]. Dostupné z: <http://gunlex.cz/clanky/hlavni-clanky/2699-politika-kolem-smernice>
- [9] Trestných činů spáchaných legálně drženými zbraněmi je naprosté minimum, tvrdí policejní prezidium. *In: Proti multikulturnímu fanatismu!* [online]. Praha: Hnutí Stop multikulturním hnutím a organizacím, 2017 [cit. 2017-04-30]. Dostupné z: <http://www.stop-multikulti.cz/trestnych-cinu-spachanych-legalne-drzenymi-zbranemi-je-naproste-minimum/>

- [10] Evropská směrnice – a co dál? *LEX: Sdružení na ochranu práv majitelů zbraní* [online]. Praha: LEX, 2017 [cit. 2017-04-17]. Dostupné z: <http://gunlex.cz/clanky/hlavni-clanky/2707-evropska-smernice-a-co-dal>
- [11] BLAŽEK, Martin. *Problematika osobního strážce v boji se skupinou*. Brno, 2010. Diplomová práce. Masarykova univerzita v Brně, Fakulta sportovních studií. Vedoucí práce Zdeněk Malánik.
- [12] Glock. In: *Pinterest* [online]. San Francisco: Pinterest, 2017 [cit. 2017-04-29]. Dostupné z: <https://www.pinterest.com/pin/416371928029715391/>
- [13] Smith & Wesson M&P Shield Holster List. In: *Gun Holsters and Gear* [online]. 2017 [cit. 2017-05-02]. Dostupné z: <http://www.gunholstersandgear.com/holsters/smith-wesson-mp-shield-holster-list/>
- [14] ČERNÝ, Pavel a Michal GOETZ. *Manuál obranné střelby*. Praha: Grada, 2004. ISBN 978-80-247-0739-6.
- [15] SMOLINSKÁ, Nikola. *Výzbroj a výstroj žien v priemysle komerčnej bezpečnosti*. Zlín, 2015. Bakalářská práce. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně. Vedoucí práce Ing. Dora Lapková.
- [16] The History of the Bodyguard and the Origins of Executive Protection. *IMG* [online]. Florida: Incident Management Group, 2015 [cit. 2017-05-20]. Dostupné z: <http://www.imgsecurity.net/the-history-of-the-bodyguard-and-the-origins-of-executive-protection/>
- [17] LUKÁŠ, Luděk. *Bezpečnostní technologie, systémy a management III*. Zlín: Radim Bačuvčík - VeRBuM, 2013. ISBN 978-80-87500-35-4.
- [18] MUŽÍK, Jakub. *Rizika osobní ochrany významných osob*. Zlín, 2013. Bakalářská práce. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Fakulta logistiky a krizového řízení. Vedoucí práce Doc. Ing. Miroslav Tomek, Ph.D.

- [19] MOTL, Radek. *Řešení základních obranných situací osobním strážcem v automobilu*. Brno, 2010. Diplomová práce. Masarykova univerzita, Fakulta sportovních studií, Katedra gymnastiky a úpolů. Vedoucí práce Ing. Zdeněk Maláník.

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

- ČR Česká republika
- PBK Průmysl komerční bezpečnosti
- PČR Policie České republiky
- EU Evropská unie

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obr. 1 Znázornění pojmů profesní obrana a sebeobrana [3]	12
Obr. 2 Vyjádření PČR na dotaz, kolik trestných činů z celkového počtu	23
Obr. 3. Srovnání velikostí pistolí značky Glock [12]	27
Obr. 4 Kydexové pouzdro [13]	28
Obr. 5 Schéma barevných režimů [14]	31
Obr. 6 Úchop obouruč zleva	34
Obr. 7 Úchop obouruč zprava	34
Obr. 8 Úchop jednoruč zleva	34
Obr. 9 Úchop jednoruč zprava	34
Obr. 10 Mířidla	36
Obr. 11 Mířidla	36
Obr. 12 Odhrnutí oblečení	38
Obr. 13 Sahání po zbrani	38
Obr. 14 Tasení zbraně z pouzdra	39
Obr. 15 Míření obouruč	39
Obr. 16 Sahání po zbrani	40
Obr. 17 Tasení zbraně	40
Obr. 18 Míření jednoruč	40
Obr. 19 Míření stranou	40
Obr. 20 Sportovní aktivita klienta [15]	40
Obr. 21 Zastavení s následným tasením [15]	41
Obr. 22 Detail otevření a tasení zbraně z ledvinky [15]	41
Obr. 23 Zapření hledí	42
Obr. 24 Natažení závěru	42
Obr. 25 Zapření o patu obuvi	42
Obr. 26 Nabítí o patu obuvi	42
Obr. 27 Sahání po zbrani	44
Obr. 28 Tasení s úkrokem	44
Obr. 29 Přímý klek	44
Obr. 30 Sahání po zbrani	45
Obr. 31 Tasení	45
Obr. 32 „Padání“ na kolena	45

Obr. 33 Klek na obou kolenech	45
Obr. 34 Sahání po zbrani	46
Obr. 35 Tasení.....	46
Obr. 36 Přesun do dřepu	46
Obr. 37 Dřep – míření.....	46
Obr. 38 Sahání po zbrani	47
Obr. 39 Tasení s úkrokem.....	47
Obr. 40 Slabší ruka pomáhá.....	47
Obr. 41 Leh na břicho – míření	47
Obr. 42 Sahání po zbrani	48
Obr. 43 Snížení do sedu.....	48
Obr. 44 Sed se záklonem	48
Obr. 45 Pozice ke střelbě	48
Obr. 46 Změna do pozice.....	48
Obr. 47 Leh na zádech	48
Obr. 48 Za krytem [1].....	50
Obr. 49 Výklon [1].....	50
Obr. 50 Pohled zpoza kryt [1].....	50
Obr. 51 Nízká silueta [1].....	50
Obr. 52 Členění osobní ochrany [18].....	57
Obr. 53 Schéma pěšího přesunu [17].....	60
Obr. 54 Schéma přesunu automobilem [17]	61
Obr. 55 Schéma modelové situace.....	70
Obr. 56 Vizualizace prostor, v nichž proběhlo setkání.....	71
Obr. 57 Klientův vůz	72
Obr. 58 Pozice klienta.....	72
Obr. 59 Možné pozice zbraně při sezení ve voze	73
Obr. 60 Výstup strážce z vozidla	73
Obr. 61 Zavření dveří.....	74
Obr. 62 Přesun ke klientovi	74
Obr. 63 Vysedání klienta z vozidla.....	74
Obr. 64 Kontrola prostředí.....	75
Obr. 65 Klient vždy mírně vpřed	75

Obr. 66 Chůze po schodech – strážce kontroluje situaci	76
Obr. 67 Kontrola schodiště	76
Obr. 68 Kontrola patra	76
Obr. 69 Vstup do kanceláří a ohlášení příchodu	77
Obr. 70 Vstup klienta do prostor kanceláří	77
Obr. 71 Jednání bez strážce	78
Obr. 72 Vedle sedící strážce	78
Obr. 73 Pozice klienta po boku obchodního partnera	79
Obr. 74 Sezení vedle sebe	79
Obr. 75 Strážce kryje možný útok	79
Obr. 76 Odchod klienta z prostředí kanceláří	80
Obr. 77 Ujišťování se	80
Obr. 78 Scházení schodiště	80
Obr. 79 Střelba z otevřeného okýnka	81
Obr. 80 Střelba s pomocí pootevřených dveří	82

SEZNAM TABULEK

Tab. 1 Obecné podmínky § 28 – Krajní nouze	18
Tab. 2 Obecné podmínky § 29 Nutná obrana	20
Tab. 3 Denní aktivity ředitele firmy	69